

CON ĐƯỜNG CỦA MỘT TIÊN TRI THẬT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

 Ồ, xin chào, các bạn. Thật là một buổi sáng đẹp trời, và thời điểm tốt để có mặt ở đây. Tôi vui mừng được sống động sáng hôm nay, và được ở đây với hội chúng lần nữa. Có rất nhiều điều có thể xảy ra trong một khoảng thời gian ngắn ngủi như vậy. Và chúng ta không biết thì giờ nào chúng ta sẽ được gọi đến, để trả lời, tại Tòa Án lớn. Và chúng ta muốn sẵn sàng vào bất cứ lúc nào, để chúng ta có thể có được sự bình an.

2 Và tôi rất biết ơn, như tôi đã nói. Dĩ nhiên, tôi đã ở đây vào tối Chúa nhật, và đã giảng cho dân sự...Tôi đã giảng vào tối Chúa nhật, và tôi muốn cảm ơn Anh Roberson, cùng hết thảy các bạn đã được mời đến, về việc thích thú Sứ điệp của tối Chúa nhật đó, “Chúng ta có mọi sự.” Và vì vậy tôi...Đôi khi tôi không nghĩ là tôi sẽ giảng, chỉ ghé xuống và thăm Anh Neville. Cổ họng anh—anh ấy giống như có con ong nghệ ở trong đó. Tôi nghĩ, “Người anh tội nghiệp, nếu chắc chắn anh ấy mời mình tối hôm nay, thì mình sẽ giúp, hoặc làm điều gì đó mà mình có thể.” Bởi vì, tôi biết bệnh đó như thế nào, khi bạn bị mệt mỏi và khản giọng, và anh ấy đã giảng rất mạnh mẽ trong buổi sáng đó. Và vậy nên tôi—tôi đã giảng thay cho anh ấy vào buổi tối Chúa nhật. Và vì vậy chúng tôi—chúng tôi...Tôi cảm ơn các bạn, rất nhiều.

3 Hiện giờ có rất nhiều yêu cầu, họ đưa ra, để cầu nguyện. Và vì vậy chúng ta hãy nhớ đến chúng, tất cả những yêu cầu này, trước tiên. Chúng ta hãy cúi đầu giờ này.

4 Lạy Cha chúng con ở trên Trời, có lời chép rằng chúng con hãy vào trong hành lang Ngài bằng sự tạ ơn từ tấm lòng chúng con, làm cho những yêu cầu của chúng con được tỏ rõ trong sự nhóm lại của các Thánh đồ. Và chúng con có rất nhiều nan đề, buổi sáng hôm nay, quá nhiều, đến nỗi chúng con không biết làm thế nào để gọi họ đến với sự quan tâm của Ngài, nhưng Ngài biết họ. Có nhiều nan đề không được nói ra. Ngài cũng biết chúng. Vì

vậy, chúng con cầu xin với hết cả tấm lòng mình, như chúng con đã làm tối Chúa nhật vừa rồi cho đứa con, của Chị Shepherd, Anh Shepherd. Ở đó khi trong...Trở về, Đức Thánh Linh phán rằng, “Cô bé này không bị bại liệt. Nó sẽ ổn thôi.” Thật chúng con có sự thỏa lòng khi chúng con nghe từ nơi Ngài.

⁵ Bây giờ sáng hôm nay chúng con cầu xin Chúa giải quyết những nan đề về sự đau yếu này, cho gia quyến của họ, cho những người thân yêu, và hết thảy những nan đề mà đã được trình ra, Cha ôi. Chúng con cầu xin Cha nhớ đến từng người một. Và con xin dâng lên lời cầu nguyện của con, và lời cầu nguyện của những người này, ở trước mặt Ngài; nhóm lại với nhau, và dâng lên Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin nghe chúng con, Cha ôi, chúng con cầu nguyện. A-men.

⁶ Tôi muốn cảm ơn từng người và mỗi người trong tất cả các bạn vì các bạn đã cầu nguyện cho tôi. Trong khi tôi...Các bạn biết tôi bị một vụ nổ nhỏ trên đường đi đến đó. Và Sa-tan đã cố giết tôi. Và—và, dĩ nhiên, nó không thể làm được điều đó. Ừ-m. Không. Đức Chúa Trời đã không bỏ qua tôi. Vì vậy nó thật sự không thể làm điều đó cho đến chừng hết thảy đều qua đi. Khi Đức Chúa Trời làm xong, thì tôi sẵn sàng. Nhưng tôi...Người bạn tốt của tôi, Anh Wood, ở dưới kia, thật là sự thương xót của Đức Chúa Trời, hay là anh ấy sẽ thật sự tìm thấy từ dưới *đây*, và không phải từ trên *đây*. Khoảng chừng năm hay sáu tấn thuốc nổ *mà* gần sát với mặt tôi, giống như *thế*. Không hề làm tôi bị thương chút nào. Hiểu không? Chỉ làm sưng nhẹ trên mặt tôi. Vì vậy, điều đó, ờ, bây giờ nó đã khỏi rồi, chỉ còn lại một chấm nho nhỏ ở đó.

⁷ Vì vậy, tôi muốn cảm ơn Anh và Chị Dauch ở đây. Anh Brown, và họ, những người mà tôi biết trong cuộc nói chuyện qua điện thoại rằng họ đã nhóm lại với nhau, một nhóm người, và đã cầu nguyện cho tôi. Và đó thật là điều gì đó, làm điều gì đó cho anh em. Anh em biết, anh em cầu nguyện cho những người khác, và mọi thứ, và rồi anh em thấy rằng ai đó cũng đang cầu nguyện cho mình khi anh em cần nó, điều đó có ý nghĩa rất nhiều. Và tôi biết nhiều người trong anh em không gọi điện, hay bất cứ điều gì, nhưng anh em đã thật sự làm giống như vậy. Và điều đó có ý nghĩa rất lớn đối với chúng tôi. Và đó là lý do mà tôi...nó không

làm hại đến tôi. Đức Chúa Trời cho tôi được tốt lành. Và vì vậy tôi rất biết ơn.

⁸ Bây giờ, tôi có một vài thông báo ngay trước khi chúng ta dâng những đứa trẻ này. Bây giờ, tối nay, có một buổi nhóm tại đền tạm này. Và xin mời hết thảy các bạn cùng đến dự tại đền tạm này, đến đúng giờ với buổi nhóm ở đây. Và vì vậy chúng ta... Tôi sẽ giảng cho Anh Ruddell, tối nay, ở trên đường quốc lộ đây, một trong các anh em đang thăm viếng của chúng ta. Và rồi, ngay sau đó tôi trở về, nếu tôi có một buổi tối khác, tôi muốn đi đến chỗ Anh Junie Jackson. Rồi anh em đó ở Sellersburg, chúng ta nợ anh ấy một buổi tối ở trên đó, và vì vậy chúng tôi muốn đến đó để thăm anh ấy. Và người anh em ở Utica, đi vào những đêm này khi chúng ta có thể.

⁹ Tuần này tôi sẽ đến Green Bay, Wisconsin, như các bạn biết đây, tới hội đồng khu vực của Thương Gia Tin Lành Toàn Vẹn.

¹⁰ Chúa nhật kế tiếp, tôi ở tại trường trung học đó, ở trên đó, mà tôi đã đến lần trước. Tôi quên tên của thánh phòng trường trung học đó. [Một anh em nói, “Mather.”—Bt.] Gì nhỉ? [“Mather.”] Mather. Stephen Mather. Vâng. Đúng rồi. Thánh đường trường trung học.

¹¹ Và sau đó, thứ Hai, tôi có mặt tại hội đồng ở trên chỗ mà tôi đã tổ chức thảo luận với hội mục sư truyền đạo ở Chicago, lần vừa rồi ở đó. Chúng tôi ở nơi đó vì một buổi nhóm chia tay với Anh Joseph Boze, là người sẽ đi đến Tanganyika. Tanganyika, tôi tin là anh ấy gọi thế. Và Kenya, và Durban, và qua đó, lập những sự sắp xếp cho các buổi nhóm mùa thu sắp đến của tôi; và ở châu Phi, và khắp Nam Phi. Và rồi chúng tôi xin các bạn nhớ cầu nguyện cho chúng tôi trong những buổi nhóm này. Rồi chúng tôi trở về.

¹² Và tôi không biết tôi có thời gian ở đâu để có được điều đó, ngày khác ở tại đền tạm này, hay không, trước khi chúng tôi đi lên Bắc Carolina. Và rồi, từ đó, tới Nam Carolina. Và rồi tiện đường đi sang Cow Palace ở Los Angeles, tại South Gate. Và đó là nơi tôi hi vọng được đi đến gặp Ông Weatherby, người mà làm ra cây súng có đạn ở trong bị nổ tung.

¹³ Ông ấy đã không có làm hộp đạn lùi phía sau quá nhiều, và để đạn đẩy ra sau thay vì đi thẳng về phía trước. Nó là một cây súng cũ tôi vừa gửi cho anh ấy. Anh ấy đã khoan nó ra, sau đó, và đã đổi lại thành một loại súng khác. Tôi nạp đạn vào, giương súng lên bắn, và nó, ồ, nó thổi tung cây súng bay ra xa đến cách tôi năm mươi thước, như *thế*, tan chảy trong tay tôi. Cái nòng súng bay đi đến năm mươi thước, cái chốt bay thẳng bật lại phía sau chuồng hươu, ba mươi, bốn mươi thước phía sau tôi, và các mảnh đạn văng và đánh vào vỏ các cây cối và mọi thứ khác. Vì vậy mảnh đó bay *đến nỗi* gần sát mắt tôi, chỉ còn khoảng một in-sơ nữa, thì nó đi ngược ra như thế. Và nếu nó đã thổi bay...

¹⁴ Và cây súng đó, tự nó, sẽ chịu được áp lực sáu ngàn chín trăm cân mà không bị nổ tung. Vì vậy các bạn có thể tưởng tượng bao nhiêu áp lực trên nó, để làm điều đó. Và nên nhớ, nếu nó nổ mạnh vậy, nó cũng có thể làm bay đầu và vai tôi, bạn thấy đó. Nhưng có Chúa đứng đó, thậm chí không để cho nó làm hại đến tôi, chỉ làm sượt ngang qua mặt. Và một mảnh đạn nhỏ đã lọt vào bên dưới mắt tôi, làm thành một vòng tròn trong thị lực, vì vậy mà nó không chạm đến thị lực, nơi mảnh đạn lọt vào. Một trong những mảnh lớn bị dính vào cầu mắt chạy chung quanh mắt, mặc dầu vậy, không bị lọt vào bên trong mắt. Ồ, chao ôi!

¹⁵ Cách đây không lâu, các bạn còn nhớ, tôi đã kể với các bạn Ngài gặp tôi trong phòng, và phán, “Đừng sợ, vì sự Hiện diện không bao giờ sai của Chúa Jê-sus Christ ở với người mãi mãi.” Hiếu không? Hiếu không? Vậy điều đó chứng minh nó, chính là Ngài.

¹⁶ Một bác sĩ đã nhìn vào mắt tôi ở Louisville, ông ấy nói họ viết thư về cho Bác sĩ Sam Adair ở đây, bạn của chúng ta, và nói, “Điều duy nhất mà tôi có thể nói, rằng Chúa đang ngồi ở đó sáng hôm ấy với đây tứ của Ngài để che chở ông, nếu không thì thậm chí ông đã không còn cái đầu và vai.” Vì vậy, Ngài thật như từ đối với tôi, và tôi biết ơn sâu sắc điều đó. Nó mang tôi đến gần thêm một chút. Nó luôn làm khác biệt một chút.

¹⁷ Và rồi, hai ngày sau đó, ba ngày, sau đó tôi định đi đến buổi nhóm của tôi, nơi mà tôi đã lên lịch trình ở Canada, người đó, không biết gì về chuyện này, đã gọi điện lại cho tôi, và phải trì

hoãn buổi nhóm. Thấy không? Tôi đang trên đường đi đến đó, điều này đã không xảy ra như thế. Thấy không? Và vì vậy nên gọi lại, và tôi phải đảm nhận buổi nhóm, buổi nhóm ở Canada. Và buổi nhóm đó sẽ vào tháng Bảy, tuần cuối cùng của tháng Bảy. Sau đó tôi dự định sẽ đi đến Dawson Creek, rồi đến Anchorage, Alaska, nếu Chúa cho phép.

¹⁸ Hiện giờ, không một buổi nhóm nào trong những buổi này tôi có sự dẫn dắt để đến đó, không một lần. Nhưng tôi không thể nghĩ về việc ngồi ở đây suốt mùa hè, ngồi quanh đây, và người ta sắp chết khắp nơi. Tôi phải gieo Giống, ở bất cứ nơi đâu, cho dù thế nào đi nữa. Nếu nó không mọc lên, nếu chim trời tha nó, bất cứ nó là cái gì, tôi vẫn muốn gieo Giống, bởi vì Ngài cho tôi một ít giống để gieo. Vậy nên tôi—tôi sẽ gieo Giống đó ra dù thế nào đi nữa. Bây giờ, chúng ta có thì giờ ở đây để tôi...

¹⁹ Nhiều người, cái mà họ gọi, “làm báp-têm” cho những đứa trẻ trong đức tin Cơ-đốc giáo. Ồ, điều đó được thôi, nếu các bạn làm thế. Đó là tùy các bạn. Dĩ nhiên, họ thật ra không phải là làm báp-têm cho chúng. Họ chỉ rảy nước trên đỉnh đầu của chúng. Nhưng, đối với tôi, tôi muốn nói đúng với những gì Kinh Thánh đã nói làm. Do đó, chỉ những gì Lời đã nói, đó là điều tôi muốn làm, chỉ theo bất cứ điều gì Nó đã nói. Và, bây giờ, tôi—tôi không thấy chỗ nào trong Kinh Thánh...

²⁰ Trong Cựu Ước, họ đem con trẻ đến để làm phép cắt bì xác thịt, những đứa bé trai, và người mẹ dâng một của lễ cho sự tinh sạch, hai con cu rừng hoặc là một chiên con.

²¹ Nhưng, trong Tân Ước, nơi duy nhất mà tôi có thể tìm thấy đối với lễ kỷ niệm về sự hầu việc lớn này của... Đó là sự dâng con. Họ mang những con trẻ đến với Chúa Jêsus, và Ngài ẵm chúng trên tay Ngài và chúc phước cho chúng. Đó là những gì các bậc cha mẹ đã làm trong thời của Ngài. Và đời sống của Ngài là một tấm gương về những gì chúng ta nên làm. Hiểu không? Những điều này Ngài đã làm để làm gương.

²² Bây giờ, chúng ta cứ đem những em nhỏ, và họ mang chúng lên cho chúng ta, và chúng ta dâng chúng lên cho Đức Chúa Trời, và cầu xin các ơn phước của Đức Chúa Trời ở trên chúng, và cầu nguyện về sự dâng con từ người cha và người mẹ, với Đức Chúa

Trời, khi họ dâng con của mình. Và...hay là dâng chúng trong Danh Chúa Jêsus Christ, cho đến khi nào chúng đủ tuổi trưởng thành để chịu pháp báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Và vậy thì, Ngài đã phán, “Hễ điều gì chúng ta làm bằng lời nói hay việc làm, hãy làm trong Danh của Jêsus Christ.” Vậy—vậy đó là những gì chúng ta mong muốn làm.

23 Và bây giờ, trong lúc người chị ấy sẽ dạo đàn êm dịu một bài hát ngắn, chị ơi, chúng ta hát bài, *Mang Chúng Vào*. Và các bà mẹ cùng các ông bố hãy mang những đứa con nhỏ này mà chưa bao giờ dâng lên cho Chúa, xin quý vị mang chúng lên đây giờ này, trong lúc hội chúng, chúng ta hát êm dịu bây giờ, một bài thánh ca. Vâng.

Mang chúng vào, mang chúng vào,
Mang những con trẻ đến với Jêsus.

24 Tôi yêu mến những đứa trẻ này. Chúng có cái gì đó mà rất đáng yêu.

25 Tôi đoán đây chính xác là người Ý. Phải không? Được rồi. Gia đình người Ý, vài đứa trẻ phải được dâng lên. Chị người Ý ở đây từ, ồ, từ Chicago, đến đây. Nói, “Đây là gia đình người Ý, sáng hôm nay, nhưng tôi sẽ không giảng.”

26 Tên cậu ấy là gì? Jonathan David, thật là một cái tên hay! Nào, Jonathan. Anh ấy nói cha của anh có một—có một cái tên người Ý, và anh ấy đã...Anh muốn đứa con của anh được đặt tên lấy trong Kinh Thánh.

27 Các bạn biết, có một người Ý vĩ đại trong Kinh Thánh, tên là Cọt-nây, một thời, các bạn biết đấy. Ông là đội trưởng, và ông thì tốt, và ông đã bố thí cho dân chúng, tuy nhiên, ông là một người Ngoại bang. Các bạn biết câu chuyện ấy. Và ngày nọ một Thiên sứ đến viếng nhà ông, bảo ông sai người đến tìm một người mà biết chương trình của Đức Chúa Trời. Và ông...Các bạn biết câu chuyện này. Trong lúc, ông có những người đó tôn kính Đức Chúa Trời như vậy! “Trong khi Phi-e-rơ giảng những Lời này, Đức Thánh Linh giáng trên họ.” Đúng thế. Tôi cầu cho đứa bé này cũng sẽ là loại người giống như vậy, cái tên giống như vậy.

28 Jonathan, đẹp thay! Tôi ẵm nó được không? Đến đây nào, Jonathan. Chao ôi, một cục cưng cho gia đình này!

Chúng ta hãy cúi đầu.

29 Lạy Cha chúng con ở trên Trời, nhiều năm đã trôi qua, như câu chuyện mà con vừa trích dẫn, về một con người vĩ đại tên là Cọt-nây, là một người nhơn đức, công bình, bố thí và yêu mến Đức Chúa Trời. Và một Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã đến nhà người đó. Ôi Chúa, sáng hôm nay, chúng con xin dâng lên cho Ngài, bé Jonathan David. Con cầu xin, Cha trên Trời, rằng khi con đang ẵm đứa bé này từ tay mẹ và cha nó, là người đang muốn dâng nó lên cho Ngài...Con dâng lời cầu nguyện dâng hiến này về đời sống của đứa trẻ này để sống một đời hầu việc Ngài, xin ban phước trên gia đình này, một viên đá làm bậc thang lớn cho Hội thánh. Xin nhậm lời, Cha ôi. Con giao phó cho Ngài bé Jonathan David, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

30 Xin Chúa ban ơn Ngài cho anh chị và giúp anh chị dưỡng dục cháu theo sự dạy dỗ của Đức Chúa Trời.

Chúc phước trên con, Jonathan David.

31 Bây giờ, đứa bé này, ờ, cháu còn nhỏ này, là bé trai hay bé gái? Trai à? Ồ, tôi hi vọng, có thêm một thầy giảng nữa đến trong tương lai. Cháu tên gì? Micah. Micah. Tôi định giảng về ông ấy sáng hôm nay đấy. Micah Edward. Edward, đó là một cái tên đẹp. Bây giờ, vợ tôi có thể làm việc này tốt hơn nhiều khi ẵm đứa bé lên, bởi vì tôi luôn sợ là sẽ làm đau chúng vì chúng còn quá nhỏ. Hiểu không? Thật là một cháu bé đáng yêu, đôi mắt nhỏ cứ nhìn chung quanh. Cháu này nhỏ quá. Nó được bao nhiêu tháng rồi? Một tháng tuổi.

Chúng ta hãy cúi đầu.

32 Lạy Cha trên Trời, đôi vợ chồng trẻ này lại bước lên đây dâng lên cho Ngài kết quả của sự phối hiệp đời sống mà Ngài đã ban cho họ, để nuôi dạy trong sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời. Xin ban phước trên bé Micah này. Chúa ôi, con cầu xin Ngài khiến cháu trở nên một người giống như Micah trong Kinh Thánh. Xin nhậm lời, Cha ôi. Xin ban cho cháu các ơn phước của Chúa. Xin ban phước trên cha và mẹ cháu, và làm cho cháu có sự cảm thức

trên đất này ở đây, một viên đá bước đi vững vàng theo mục tiêu của Đấng Christ. Và giờ đây, xin nghe chúng con, Cha ôi, con dâng cháu lên cho Ngài, từ vòng tay ấm bông của cha mẹ cháu, sang vòng tay của Chúa, bé Micah Edward, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³³ Cầu xin Chúa ban phước cho cháu, ban phước cho anh chị, ban phước cho người cha và người mẹ, để dưỡng dục cháu trong sự rắn dạy của Đức Chúa Trời.

Tôi tin chính là điều đó. [Băng trống—Bt.]

³⁴ Ồ, tôi rất yêu những đứa trẻ, mọi đứa trẻ. Mà, mỗi đứa bé, đều là đứa bé xinh đẹp nhất trên đời. Thật sự không cần...Khi tôi mang bé Joseph về nhà, thật tình mà nói, đó là, đứa trẻ xấu xí nhất mà tôi từng thấy, nhưng mẹ nó và tôi nghĩ nó là một con búp bê. Nhưng mà đó là cách nó phải vậy, các bạn biết đấy. Đó là...Chúng tôi thật sự nghĩ như thế.

³⁵ Tôi đang tự hỏi, sáng hôm nay, một số trong các thành viên của chúng tôi ở đây. Có một—một...Bây giờ, đôi mắt *này* có thuốc belladonna ở trong đó, làm che mờ đi rất nhiều. Nhưng Chị Nash...Đã hỏi về Anh Nash; tôi tự hỏi liệu anh ấy có ổn không. Có...Có họ ở đây không? Ồ, tốt, vâng, anh có ở đây. Ngợi khen Chúa, Anh Nash ạ. Điều đó, điều đó tốt.

³⁶ Bây giờ, Chị Edwards, có chị ở đây không? Sự...Hay là, Chị Shepherd, người mà có con gái nhỏ, bị bệnh ấy, cô bé giờ đã ổn rồi chứ? Tốt. Tôi có nhận được tin, và sự việc chỉ khoảng năm phút cho đến khi tôi có nhiều người, ở ngoài thành phố đến, để trò chuyện ngắn. Tôi chạy vào phòng và cầu nguyện, và họ nói rằng đứa trẻ bị chứng bại liệt, tay và chân nó bị cứng đơ cả. Và tôi chạy vào để cầu nguyện, và nói, “Tôi sẽ đến sau giờ nhóm.” Bảo Loyce gọi lại và nói với người đàn bà kia tôi sẽ đến đó sau buổi nhóm; nếu bà ấy cần, hãy gọi cho tôi. Và khi tôi đi vào để cầu nguyện, Thánh Linh phán—phán, “Không còn chứng bại liệt. Nó sẽ ổn thôi.” Tôi đi đến đó, ờ, tất cả chúng tôi đã cầu nguyện ở nhà thờ tại đây. Điều đó thật sự đã ổn rồi.

³⁷ [Một chị nói, “Thưa Anh Branham?”—Bt.] Vâng, thưa bà. [“Chúng tôi đã đi đến bác sĩ vào thứ Hai, sau khi anh đã cầu

nguyện cho nó lần đầu, và bệnh viêm màng phổi trong ngực nó đã hết, hết từ cổ họng.”] Ngợi khen Chúa! Lời cầu nguyện làm thay đổi các sự việc.

Này, cậu ấy không có ở đây, sáng nay, có phải, cậu ấy là con rể không? Vâng.

³⁸ Chúa nhật vừa qua, lần trước tôi giảng ở đây, Chúa nhật mỗi tuần, có một thanh niên ngồi ở đây; tôi cứ nhìn anh ta. Tôi nghĩ, “Minh nên biết anh chàng đó.” Và đến tìm hiểu, anh ấy là con trai của một bạn học cùng lớp cũ của tôi, Jim Poole. Ồ, chúng tôi đã lớn lên với nhau, từ lúc bé, cho đến lớn. Anh ấy là người mà bị tại nạn súng đạn, lần đó với tôi, và rồi sau đó chính cậu ta, và một trong những người bạn của tôi. Tôi tin rằng tôi có thể dẫn dắt chàng trai ấy đến với Đấng Christ. Tôi cố thuyết phục bố cậu hết sức. Tôi tin tôi sẽ, tuy nhiên, sẽ mang cậu ấy về. Tôi hy vọng mình có thể dẫn dắt thanh niên ấy. Anh chàng có một...Tôi nhìn quanh anh ta. Anh ấy trông có vẻ là một người tốt, những gì mà tôi gọi lúc này (không có nhận xét này với bất cứ ai khác), nhưng, sự rung động của tâm linh anh ấy, một sự cảm nhận tốt. Tôi tin sẽ không mất quá nhiều thời gian để đưa dắt chàng trai này đến với Đấng Christ. Vậy chúng ta hãy cầu nguyện cho cậu ấy. Đúng thế.

³⁹ Và, thưa anh em, đấy, người nào khác bị đau ốm, hay điều gì đó, mà tôi đang cố nghĩ đến.

⁴⁰ Tuy nhiên, chúng ta cầu nguyện cho hết thầy. Và khi thỉnh thoảng...Khi các bạn gửi đến những nan đề, hãy nhớ, ngay lúc tôi nhận nó...Vợ tôi ở đâu đấy trong tòa nhà, tôi nghĩ, vì vậy cô ấy biết. Ngay khi tôi nhận được một nan đề, tôi lập tức đi ngay vào phòng riêng của tôi, tôi đi cầu nguyện, và ở lại đó cho đến khi tôi cảm nhận được điều gì đó. Tôi thật sự không từ bỏ điều đó.

⁴¹ Ngày nọ, khi Sam, Bác sĩ Sam, gặp cái mảnh đạn nhỏ đó ra khỏi mắt tôi, anh ấy đã cố gắng, và nó làm cho anh đau đớn rất nhiều, anh đã phải phủ một cái khăn tắm qua mặt tôi. Nói, “Tôi không muốn nhìn thấy máu người bạn thân của mình.” Nói... Và tôi được rửa sạch mắt, các bạn biết. Anh ấy nói—anh ấy nói, “Tôi thật sự không thể làm điều đó và làm việc trên nó.” Hiểu không? Và vì vậy anh ấy đã lôi cái đó ra. Và ngày hôm sau anh

vào bệnh viện. Vì vậy tôi đã cầu nguyện cho anh ấy, và anh đi ra ổn thỏa.

⁴² Và rồi ngày thứ hai, vợ anh ấy, thậm chí họ không biết điều gì không ổn xảy ra với chị ấy, nghĩ rằng chị ấy đang bị bại liệt. Hiếu không? Nói, và đã nói...Và cầu nguyện cho chị ấy, và bây giờ chị ấy đang ở nhà khỏe mạnh. Vì vậy chúng tôi đi vào trong phòng, Bác sĩ...Chúng tôi đi vào văn phòng, và anh ấy...Chúng tôi kéo cánh cửa lại với nhau, nói, “Này, Anh Bill, tôi định hỏi anh đôi điều.” Nói, “Anh sẽ cầu nguyện cho tôi và Betty chứ?”

Tôi nói, “Chúng ta hãy. Chúng ta hãy cầu nguyện.”

⁴³ Vì vậy, anh ấy là người mà Chúa đã bày tỏ khả năng, nơi xây dựng một phòng khám. Các bạn, các bạn còn nhớ chuyện đó. Nếu các bạn nghi ngờ điều đó, thì hãy đi và hỏi anh ấy lúc nào đó. Vâng, cứ nói, “Cứ để bất cứ người nào đến.” Nói, “Tôi đã kể điều đó với mười ngàn người.”

⁴⁴ [Một anh em nói, “Anh Branham?”—Bt.] Vâng, thưa anh. [“Vì những người đó ở đây sáng nay và đặt nhiều niềm tin hơn vào lòng những người khác: Buổi sáng Chúa nhật Phục sinh, anh đã gọi ra một linh hồn quý giá ở đây, người thứ ba, mà là một người đàn ông. Anh nói ông ấy đến từ Seymour. Và anh đã nói, qua sự xúc dầu của Đức Thánh Linh, ‘Họ gọi ông là, “Bill.”’ Tôi biết người đàn ông đó. Tôi biết rất rõ về ông ta. Và sau khi chúng ta rời khỏi đây, tên của ông ấy là Isaac. Họ gọi ông ấy là ‘Bill.’”] Vâng, thưa quý vị. Thấy không?

⁴⁵ Tên thật của ông ta là Isaac. [Người anh em ấy nói, “Đúng thế.”—Bt.] Nhưng họ hay gọi ông ta là Bill. [“Đúng thế.”]

⁴⁶ Đức Thánh Linh không sai lầm. Đó là sự không thể sai lầm. Bây giờ, người này, người nào đó đang nói, nói...Tôi—tôi năm mươi ba tuổi, và ba mươi...khoảng ba mươi một năm, tôi đã ở phía sau tòa giảng, và tôi đã thấy Ngài trong hàng vạn điều.

⁴⁷ Ngày hôm qua, tôi ở dưới, trên đường xuống, miền nam Kentucky, ngay trên đường biên giới Tennessee, và tôi ngồi ở trên thuyền với Anh Daulton, người mà Chúa đã ban hết thủy các con cái của anh cho anh. Các bạn còn nhớ buổi sáng ấy ở

đây, khi anh ấy khởi sự. Và anh ấy nói, “Anh Branham,” nói, “tôi đoán thật khó để cho anh ước lượng.”

48 Tôi nói, “Ồ, Anh Daulton, hàng vạn lần của hàng vạn những việc như thế.”

Nói, “Sao anh không cố gắng viết một cuốn sách” (Tôi nói...) “về điều đó?”

49 Tôi nói, “Ồ, chao ôi, Anh Daulton, nó sẽ—nó sẽ vượt quá con thuyền này đây, một bộ bách khoa toàn thư, thật sự những cuốn sách nói về những gì tôi đã thấy Chúa làm. Và không một lần nào Ngài thất hứa, đấy, không một lần nào; nhưng, hoàn hảo mọi lúc.”

50 Tôi thấy, tôi tin bây giờ, nếu tôi không làm, cô con gái của Anh Shepherd, hầu như đang mặc một áo đầm trông giống như màu cam. Tôi nghĩ thế. Tôi đã dừng lại bên cô ấy, buổi sáng hôm đó. Cô đang đi bộ, và tôi đã nghĩ tôi có thể bị gái hư hỏng này đón lại, cho nên tôi phóng đi. Vậy mà tôi đã dừng lại, chị à. Tôi—tôi nghĩ đó là con gái của Anh Shepherd, và tôi có thể đón cô ấy, bởi vì tôi nghĩ có lẽ là xe hơi của anh ấy có thể đã bị hỏng hay bị gì đó. Chúng tôi định, đón Becky. Và tôi—tôi nghĩ đó có lẽ là một cô gái không đứng đắn. Nhưng bây giờ tôi thấy anh ấy đang ngồi đó với chúng, vì thế tôi—tôi tin đó là cô gái đứng đắn. Vì vậy chính tôi đã dừng xe ở đó và rời bỏ đi.

51 Vậy, mọi người đều yêu Chúa Jêsus chứ?Ồ, tuyệt quá! Thật là những người tốt đẹp và ưu tú. A-men.

52 [Anh Neville nói, “Anh Willard vừa mới đến.”—Bt.]Ồ, Anh Willard, chúng tôi rất vui mừng vì sự có mặt của anh. Và anh trông cũng khá tốt, tốt nhất tôi có thể thấy anh. Cả hai chúng ta hầu như có dính thịt bầm viên lên, khắp cả mặt. Tôi trông có vẻ như tôi bị ném trúng cả năm thịt. Và tôi nhìn thấy Anh Willard tối hôm đó, khi anh ấy ngủ, và chân thật đến hiền hoà, anh trông kinh khủng. Nhưng anh trông cực kỳ tốt sáng hôm nay. Và chúng ta dâng lời tạ ơn và ngợi khen Chúa về điều đó, thưa anh em. A-men. Vâng. Anh em biết, ma quỷ không thể giết được chúng ta cho đến chừng nào Đức Chúa Trời bảo, “Cứ làm đi.” Thì chúng ta sẵn sàng đi, phải không, Anh Willard? Đúng thế. Cho tới khi đó

nó chỉ hoài công vô ích. Chỉ thế thôi. Chúa Jêsus là sự giúp đỡ và nơi nương náu của chúng ta.

53 Bây giờ đây tôi nói tiếp ở đây, khi tôi vừa có khoảng sáu tiếng đồng hồ để giảng luận sáng nay. Hiểu không? Chỉ...Vậy thì, chúng ta đã không hề thông báo, không phát thẻ, và các thứ, bởi vì tôi đã thông báo là tôi sẽ không ở lại đây rồi. Nhưng, chỉ ghé xuống và giúp Anh Neville, và đến thăm hết thầy các bạn lần nữa, và có một khoảng thời gian ngắn để thông công.

54 Và tối Chúa nhật vừa rồi, Anh Roy Roberson, tôi không biết anh ấy có ở đây, hay không. Tôi không thể nhìn thấy được anh ấy ở đây. Anh đã gọi điện cho tôi, và nói với tôi về Sứ điệp.

55 Và ai đó gọi đến, nói, “Tôi không biết khi nào anh nói về ‘Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi sự.’” Thấy không? Ngài đã ban cho rồi đấy. Ngài ban cho chúng ta sự sống. Hãy cố mà mua nó. Ngài ban cho chúng ta tình yêu thương. Hãy cố gắng mua nó. Ngài ban cho chúng ta sự vui mừng. Hãy cố gắng mua nó. Ngài ban cho chúng ta sự bình an. Hãy cố gắng mua nó. Không có cách nào mua nó được. Anh chị em không thể mua nó.

Rồi tôi đã nói, “Ngài đã ban cho chúng ta sự chết.”

Người nào đó gọi đến, nói, “Thưa thầy giảng, tôi tự hỏi không biết ở đâu mà ông nói điều đó.” Nói, “Tôi nghĩ, ‘Ừ-ò, Anh Branham đây tự bó buộc mình lúc đó.’” Không phải khi nào Kinh Thánh nói vậy. Hiểu không? Kinh Thánh nói Ngài ban cho chúng ta sự chết.

56 Vậy thì, chúng ta có thể làm gì với sự chết? Các bạn biết đấy, Phao-lô đến với sự chết, ông nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của mây ở đâu?” Sự chết không điều khiển được chúng ta. Chúng ta điều khiển nó. Đúng. Mọi sự được ban cho chúng ta.

57 Và rồi tôi đưa ra minh họa về dân Y-sơ-ra-ên, trên hành trình đi về miền đất hứa như thế nào, họ đã không hề nhìn thấy được miền đất đó. Họ không biết gì về nó. Họ chỉ có một lời hứa của Đức Chúa Trời, là có một xứ, và nó đượm sữa và mật, và tốt lành, và—và là một nơi tuyệt vời. Và nó đã...Họ đã không hề nhìn thấy nó. Không một ai đã từng ở đó, biết gì về nó. Nhưng họ có được lời hứa về nó. Và bởi đức tin họ đã kiêu ngạo trong sa mạc.

58 Và khi họ đi đến ngay đường biên giới, họ có một chiến binh ở đó, tên là *Giô-suê*, mà nghĩa là, “Giê-hô-va Chúa Cứu Thế.” Vậy ông đã băng qua sông Giô-đanh, vào trong miền đất hứa, và mang về bằng chứng rằng vùng đất ấy đã có ở đó. Tôi thích điều đó. Và nó là một vùng đất tốt. Hai người đàn ông đã khiêng về một nhánh nho. Nó là một vùng đất tốt, vì vậy ông đã mang về chứng cứ rằng vùng đất mà họ sẽ sở hữu đã có ở đó.

59 Bây giờ, đối với Hội thánh, chúng ta đang hành trình về một Xứ bất tử, một Xứ mà ở đó không có sự chết chóc, một Xứ mà ở đó người chết được sống lại. Và chúng ta có một Chúa Cứu Thế vĩ đại trong trại của mình. *Jêsus* có nghĩa là “Giê-hô-va Chúa Cứu Thế,” Người Yêu Dấu. Và Ngài đã băng qua sông Giô-đanh của sự chết, vượt qua một Xứ khác, và trở về, và mang chứng cứ rằng chúng ta sống sau sự chết. A-men. Vậy thì sự chết ở đâu?

60 Và rồi Ngài đã ban cho chúng ta mọi sự. “Bây giờ chúng ta có của cầm về cơ nghiệp chúng ta. Đến mức mà...” Bây giờ lắng nghe kỹ. Và tôi không đang giảng về chủ đề đó, nhưng cảm thấy thật sự tốt với tôi ngay bây giờ. Hiểu không? Rằng, chúng ta có của cầm về cơ nghiệp đó. Vì, một thời chúng ta đã bước đi trong tội lỗi; và sau khi được báp-têm trong Danh Ngài, và được sống lại với Ngài trong sự sống lại, chúng ta đã được đem ra khỏi tội lỗi, không bao giờ muốn quay trở lại nữa. Hiểu không? Chúng ta được sống lại khỏi tội lỗi, với chứng cứ mà chúng ta có. Chúng ta được ở trong sự sống lại một cách tiềm ẩn khỏi mọi sự chết. Thấy không? Nếu chúng ta có thể sống lại khỏi tội lỗi, bởi đức tin nơi Ngài; và có tội lỗi, ai sẽ muốn quay trở về với cái hố rác tội lỗi lần nữa? Thấy không? Chúng ta đã vượt khỏi sự chết mà đến với Sự Sống. Hiểu không? Và đó là của cầm. A-men. Đó là của cầm của sự sống lại hoàn hảo. Tất cả sự chết, về thân thể vật lý này và thuộc linh, chúng ta đã vượt qua sự chết thuộc linh, vì chúng ta đã vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.

61 Và như Ê-li đi xuống sông Giô-đanh ngày nọ, và đập nước sông, với Ê-li-sê, và nó đã rẽ ra, và ông đi qua đó. Ông trở về với ân tứ gấp đôi phần.

62 Và khi chúng ta đập sông Giô-đanh, với Đấng Christ, thì chúng ta nhận được một phần, nhưng khi chúng ta trở về, chúng

ta có được hai phần. Chúng ta có được Sự sống Đời đời, sự sống lại khỏi tội lỗi, bấy giờ, trong sự công bình với Đức Thánh Linh. Và rồi trong sự trở lại, với Đấng Christ, chúng ta trở lại với cả sự sống lại thuộc thể, và chúng ta cũng đã nhận được sự sống lại thuộc linh rồi. Chúng ta có được hai phần của nó. Luôn luôn là một hình bóng về Đấng Christ và Hội thánh: Ê-li-sê và Ê-li.

⁶³ Ô, tôi không muốn bắt đầu về điều đó. Chà, chà, chà, chúng ta có thể không bao giờ tiến hành Sứ điệp sáu tiếng đồng hồ này ở đây được. [Anh Neville nói, “Vẫn còn, thịt trên xương.”—Bt.] Vâng. Chà! “Có thịt trên xương,” Anh Neville à. Vẫn còn đang gặm nó. Ô, anh chị em không vui sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Chúng ta không có...

⁶⁴ Không còn điều phiền toái nào nữa. Sự chết chẳng là gì cả. Chúng ta có được nó. Nó là của chúng ta. Nó không thể điều khiển tôi. Tôi điều khiển nó. Bằng cách nào? Qua Ngài là Đấng làm cho tôi là người đắc thắng, bởi vì tôi đã đắc thắng sự chết rồi. Làm sao tôi làm được điều đó? Bởi tin nơi Ngài. Hiểu không? Sự chết là ở trong tội lỗi, sự không tin. Tôi không phải là kẻ không tin. Tôi là một người tin. Tôi đã được cất lên khỏi sự đó, được sống lại. Nó là của cầm của hết thảy sự sống lại hoàn toàn về thuộc thể, lẫn thuộc linh của tôi, mọi sự. Vâng, thưa quý vị. Quý vị hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy chúng ta có sự chết dưới sự điều khiển của chúng ta, qua Chúa Jêsus Christ Đấng đã đắc thắng sự chết, âm phủ, mồ mả, bệnh tật, đau buồn, mọi sự khác, đã chiến thắng trên tất cả.

⁶⁵ Và chúng ta hiện giờ được sống lại với Ngài, được ngồi trong các nơi trên Trời, nói theo cách thiêng liêng, trong Chúa Cứu Thế Jêsus, với mọi sự ở dưới chân chúng ta. Thậm chí sự sống lại về thuộc thể cũng ở dưới chân chúng ta, bởi vì chúng ta ở trong Đấng Christ. Các—các bạn hiểu được điều đó không? Nếu hiểu, thì các bạn hãy đưa tay lên. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. Thật tốt. Chừng nào các bạn hiểu được điều đó, thì thật tốt. Hiểu không? Đừng để... Vậy thì cứ giữ điều đó trong tâm trí bạn. Hiểu không? “Chúng ta đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống,” về thuộc thể, về thuộc linh, mọi cách.

66 Và mọi sự, và tất cả các thứ, đều thuộc về chúng ta bây giờ. Tại sao, thế gian bên ngoài đây đang nói chúng ta là người điên, và tuy nhiên cả trái đất này thuộc về chúng ta. Các bạn sẽ thừa kế nó như thế nào?

67 Khi mà, như tôi đã nói, Áp-ra-ham, thấy đó, ông đã ở trong miền đất hứa; Đức Chúa Trời đã ban nó cho ông. Lót bị bắt đi bởi một số kẻ phản loạn sống ngoài vòng pháp luật, dẫn đi. Đó là cháu ông. Đúng thế. Mọi thứ ở trong xứ đó đều thuộc về Áp-ra-ham. Vì vậy, ông không phải là một chiến binh. Ông không hề chiến đấu. Ông không có binh sĩ nào với mình. Ông có một số đầy tớ. Nhưng khi ông nhìn thấy điều gì đó, ma quỷ, đã đến và cướp lấy của ông điều gì đó mà đã được hứa ban cho ông, ông chiêu tập các đầy tớ của mình và tự trang bị để đuổi theo. Ông không biết làm thế nào ông có thể thắng được toàn bộ toán lính của các vua này. Chỉ có trong tay một đám đầy tớ, nhưng Đức Chúa Trời đã mách bảo ông phải làm thế nào. Ông tự chia đám đầy tớ ra, và giết chết các vua, và trở về chiến thắng. Tại sao? Ông đã đặt đức tin của mình trên lời hứa của Đức Chúa Trời rằng mọi thứ trong miền đất đó là của ông, và Lót là một phần của nó, đúng thế, là phần của xứ đó.Ồ, chao ôi!

68 Và ở đó ông đã gặp Mên-chi-xê-đéc, sau khi chiến trận đã chấm dứt. Các bạn có thể thấy Áp-ra-ham đang đến trên đường không? Ông không biết ông là một chiến binh, nhưng ông biết sau đó ông đã là chiến binh. Vâng, thưa quý vị. Và ông gặp một Người Mà ban cho ông lời hứa, Mên-chi-xê-đéc.

69 Bây giờ chúng ta hãy đọc Sách A-mốt. Tôi sẽ giảng sáng hôm nay; mặc dầu, không phải suốt sáu tiếng. Tôi hy vọng không. Hiểu không? Dựa trên—trên một đề tài, rằng, *Con Đường Của Một Tiên Tri Thật*. Và tối nay, ý Chúa, tôi sẽ giảng về, *Thoát Khỏi Áp Lực*, và vì vậy nếu—nếu Chúa cho phép.

70 Bây giờ, tôi được biết đến như một người chỉ trích, nhưng tôi—tôi—tôi không phê phán, chỉ nói về điều gì sai trật. Nhưng tôi, chúng ta, nên phê phán điều sai trái.

71 Bây giờ, nếu các bạn định mở máy ghi âm giờ này, trong phòng, ờ, được rồi. Tôi muốn đọc bây giờ từ A-mốt, chương thứ

3. Hay là...Vâng. Chương thứ 3 của sách A-mốt, chỉ một phần của nó, A-mốt 3:

Hỡi con cái Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời này mà CHÚA đã phán nghịch cùng các ngươi, tức là nghịch cùng cả họ hàng mà Ta đã đem lên khỏi đất Ê-díp-tô, phán rằng,

Ta đã biết chỉ một mình các ngươi trong mọi họ hàng trên đất: vậy nên Ta sẽ thăm phạt các ngươi vì...sự gian ác các ngươi.

Nếu hai người không đồng ý với nhau, thì há cùng đi chung được sao?

Nếu sư tử không bắt được mồi, thì há có gầm thét trong rừng sao? một sư tử con nếu không bắt được gì, thì nó có làm vang những tiếng kêu từ nơi sâu của hang nó sao?

Con chim nếu chẳng có bẫy gài để bắt nó, thì nó há sa vào trong lưới giăng ra trên đất sao? bằng chẳng bắt được gì thì lưới, há có dật lên khỏi đất?

Kèn thổi trong thành, thì dân sự há chẳng sợ sao? sự tai vạ há có xảy ra cho một thành kia, nếu mà CHÚA đã chẳng làm?

Cũng vậy Chúa...sẽ chẳng có làm một việc gì, mà Ngài chưa tỏ những sự kín nhiệm Ngài ra trước cho tôi tớ Ngài là các đấng tiên tri.

Sư tử đã gầm thét, thì ai mà chẳng sợ? khi Chúa là Đức CHÚA TRỜI đã phán dạy, thì ai mà chẳng nói tiên tri?

⁷² Đôi mắt ông chắc hẳn nhú lại, khi ông đứng trên đồi buổi sáng hôm ấy nhìn xuống phía dưới xa kia thành Sa-ma-ri. Tôi có thể nhìn thấy đôi bàn tay rắn chắc của ông đưa lên vuốt bộ râu bạc trắng của mình. Mặt trời nóng cháy đang chiếu xuống. Ông cũng không quá đỗi đắm say để nhìn cảnh vật. Thật khác hẳn những nhà truyền bá phúc âm hiện đại ngày nay! Y phục ông bằng vải thô; râu tóc trông bờm xờm. Và nhìn xuống dưới thành Sa-ma-ri, đôi mắt ông như nhú lại khi ông nhìn. Ông không có gì nhiều để nhìn vào, nhưng ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY cho dân tộc đó.

⁷³ Có lẽ, nó đã có, nhiều sự khác nhau cho chiến dịch sắp đến, đến nỗi Chúa đã sai ông đến với dân thành Sa-ma-ri, so với những gì mà các nhà truyền giáo hiện đại của chúng ta sẽ làm. Ông không được trang bị cho một buổi nhóm phục hưng như vậy, như chúng ta nghĩ ông nên có ngày hôm nay. Nhưng hãy nhớ, ông không phải là một nhà truyền bá Phúc âm hiện đại. Ông là một nhà tiên tri. Ông không quan tâm đến trang thiết bị hiện đại. Ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

⁷⁴ Ông không quan tâm mình trông như thế nào, và trang phục của mình như thế nào, tóc ông có được chải thẳng, hay ai đó nhìn vào ông hay không. Ông đã có Lời của Chúa. Đó là mục tiêu đầy đủ của ông: mang đến Lời đó của Chúa. Người này là ai? Vâng. Đó là A-mốt, đấng tiên tri, một người thô lỗ, nhưng ông biết mình đang đứng ở đâu. Ông biết những gì mình đang làm. Ông là một tiên tri thật của Lời. Và lý do ông phải đi đến thành này, là bởi vì Lời đã đến với ông.

⁷⁵ Và khi mà Lời của Chúa đến cùng một đầy tớ chân thật nào, thì người đó phải đi, bất kể những hoàn cảnh, hay bất chấp những sự khó khăn nào. Ông cũng phải đi, dù thế nào đi nữa. Cho dù ông đã chuẩn bị, cho dù ông cảm thấy thích điều đó, cho dù ông muốn, cho dù bất cứ những gì khác nữa; ông phải đi, dù sao đi nữa. Ấy là Đức Chúa Trời phán, và ông phải mang Sứ điệp này. Bởi vì, đó là...Ông không bao giờ ra đi vì sự ngu dại. Ông không hề ra đi vì tiền bạc. Ông không hề đi vì sự ưa thích của công chúng. Ông chỉ đi trong Danh Chúa, vì một điều. Ông đã có một—một sứ mạng, và ông được Chúa sai đi. Và ông là Lời của Đức Chúa Trời, bởi vì ông đang mang Lời của Chúa. Đó là một tiên tri thật của Chúa.

Chủ đề của tôi là: *Con Đường Của Một Tiên Tri Thật Của Đức Chúa Trời*.

⁷⁶ Con người vĩ đại, dũng cảm này của Đức Chúa Trời đã nói tiên tri trong thời của Giê-rô-bô-am đệ nhị. Tôi đã có được một phần lịch sử của ông viết ra ở đây trước tôi. Ông đã nói tiên tri khoảng mười ba năm trong chiến dịch của ông. Và Giê-rô-bô-am, Giê-rô-bô-am đệ nhị, là một người đúng là thông minh và có tài năng như dân Y-sơ-ra-ên đã có trong một khoảng thời gian. Ông

là người mà đã mang sự thịnh vượng đến cho Y-sơ-ra-ên. Toàn bộ Y-sơ-ra-ên đều phồn thịnh. Nhưng, ông, đã làm điều gì đó sai trái. Ông là một người thờ hình tượng.

⁷⁷ Và tôi hầu như đọc điều này, ngày nọ, tôi hầu như nghĩ rằng điều đó khá đúng với ngày hôm nay. Cho dù một người có thông minh đến mấy, và người ấy có thể làm nhiều thế nào, và thịnh vượng đến mức nào đi nữa, nhưng nếu người ấy xa cách Đức Chúa Trời, thì người ấy vẫn là một món nợ của dân tộc đó, xa cách Đức Chúa Trời và Lời của Ngài. Tôi tự hỏi liệu điều này có đúng với chúng ta, ngày hôm nay không, đối với những ai mà thích được lên vô tuyến truyền hình và phô diễn cho mọi người thấy họ thông minh như thế nào, họ có trí óc tài ba như thế nào. Nhưng tôi nghĩ ước gì họ có đủ ham muốn để nắm lấy CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Người đó mới là một người thông minh, đúng vậy.

⁷⁸ Y-sơ-ra-ên đã ở trong tình trạng sa ngã. Các thầy giảng của nó, các thầy tế lễ của nó, và cũng như chính quyền của nó, đều lia bỏ Lời của Chúa. Bấy giờ, họ đã không tin điều đó. Họ tin rằng họ đã ở với Lời của Chúa. “Nhưng có một con đường coi dường như chánh đáng cho loài người, nhưng cuối cùng nó thành ra nẻo của sự chết.” Tại sao họ sai? Tại sao con người có thể tin rằng—rằng—rằng họ sai? Cả chức tế lễ của con người, hàng ngàn những thầy giảng và thầy tế lễ, và các vua chúa cùng các bậc cầm quyền, hết thảy những người mà tuyên xưng là người thờ phượng Đức Chúa Trời, và, tuy nhiên, hết thảy họ đều sai.

⁷⁹ Thế rồi, họ không cần một vua cho sự thịnh vượng nữa. Những gì họ cần là một vị tiên tri, bởi vì Lời của Chúa, hay là sự thông giải về Lời của Chúa, đến với một tiên tri thật. Đôi khi các bạn thấy đường lối của ông là thế nào lúc đó. Thật là một con đường khá gay go, khi tất cả các thầy tế lễ, và tất cả những thầy giảng, và—và—và tất cả những người thiêng liêng, và—và nhà cầm quyền đều phản đối chống lại ông. Nhưng, tuy nhiên, Lời của Chúa đến với nhà tiên tri, và chỉ một mình người. Ông có Lời đúng đắn. Dầu ông cũng có Kinh Thánh giống như họ đã có, nhưng Lời đã đến với ông. Đức Chúa Trời đang chứng thực rằng ông đã có Lời.

⁸⁰ Họ có những tòa nhà lớn nhất và những hệ thống tôn giáo, và vân vân, mà họ đã từng có, các bàn thờ được xây dựng khắp nơi, và—và đủ loại của—của các thứ, nhưng họ vẫn xa cách hàng triệu dặm với Lời của Đức Chúa Trời.

⁸¹ Tôi nghĩ, chính tôi, bức tranh này sẽ phù hợp rất chính xác ngày hôm nay, khi tôi đọc Sách A-mốt này. Các bạn phải đọc nó khi về nhà. Hết thầy các bậc cầm quyền, các thầy tế lễ, hết thầy họ đã lia khỏi Lời Đức Chúa Trời.

⁸² Tôi muốn đọc thêm một phân đoạn Kinh Thánh khác ở đây, tôi đã có, để tỏ cho các bạn thấy họ đã làm điều đó ở đâu. Bây giờ chúng ta hãy đọc trong chương 2 và câu thứ 4, chỉ một phút.

CHÚA phán như vậy; Bởi có tội ác của Giu-đa, đến gấp ba gấp bốn lần, nên Ta không xây bỏ án phạt khỏi nó; vì chúng nó đã bỏ luật pháp của CHÚA,...

⁸³ Đó là Lời, coi thường Nó, và tuy nhiên họ nghĩ họ có Nó.

...và không vâng theo luật lệ Ta, và những lời giả dối của họ làm chúng nó lầm lạc,...

⁸⁴ Vậy thì, họ đã có Lời, Kinh Thánh, nhưng những lời dối trá mà họ đã kết hợp với Nó làm cho họ lầm lạc.

...theo...mà tổ phụ chúng nó đã theo:

⁸⁵ Thấy nguyên do không? Vậy thì, họ đã phạm sai lầm bởi vì họ đã đặt sự thông dịch hay thông giải riêng của chính họ vào Lời. Và tôi nghĩ điều đó đúng với thực tế ngày hôm nay, như rất nhiều người đưa ý riêng của họ vào Lời, và chúng ta lâm vào tình trạng hỗn độn. Thật tiên tri này đã có, sự quở trách từ Đức Chúa Trời.

⁸⁶ Bây giờ, A-mốt là tiên tri của Đức Chúa Trời, một tiên tri thật. Bất cứ người nào đã đọc về A-mốt đều biết sự gan dạ của con người dũng cảm đó của Đức Chúa Trời. Ông được xem như là một trong những tiên tri nhỏ, bởi vì ông không ở lại rất lâu, nhưng chắc chắn ông đã đặt cái búa kê gốc cây. Ông là một người dũng cảm nhất trong các tiên tri, và ông đến với sự xúc dầu. Ông đến với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Ông biết những gì ông đang nói về, bởi vì sự xúc dầu của Đức Chúa Trời ở trên ông để đem sự thông giải đúng về Lời Đức Chúa Trời đến cho họ.

⁸⁷ A—mốt đến từ miền quê, đồng vắng, đến một thành phố đầy sức quyến rũ. Ông đã không hề ở đó trước đây bao giờ. Ông là một chàng trai nhà quê, trên đường đi về từ trong đồng vắng. Đương khi ông trở về đó để cầu nguyện, Đức Chúa Trời đã gặp ông, và phán với ông về sự gian ác của một dân tộc mê đắm mà ông là một phần ở trong đó. Và Sa-ma-ri là một thủ phủ, một trong những thủ đô lớn lúc bấy giờ, và trong thời gian trị vì của Giê-rô-bô-am.

⁸⁸ Và khi ông đứng đó vào sáng hôm ấy, trên đỉnh đồi, bước đi trong một bộ đồ cũ kỹ, thô cứng, què mùa trên người, có lẽ đầy bụi và bùn đất bám vào chân ông, và nơi đầu ông đã ngủ cũng trong bộ áo quần rách cũ kỹ đó, đêm này qua đêm nọ. Và tôi không biết, ông không có những cái bòn tằm trong thời đó. Có lẽ ông mặc nó vài ngày từ khi ông tằm. Nhưng điều đó không làm hại bên trong con người này. Quá nhiều thứ, ngày nay, trang bị ở bên ngoài, không đủ cho con người bề trong. Chúng ta quá chú trọng về việc chúng ta có tằm mỗi ngày hay không, và tóc tai chúng ta có được chải chuốt, và áo quần chúng ta được thay đổi không, và mọi thứ khác, và rồi để cho cái bên trong đi bất cứ đường nào, mặc mãi chiếc áo tội lỗi cũ như thế, làm hôi thối linh hồn với những tín điều và giáo điều, và không hề tìm hiểu nó và rửa sạch nó trong Lời của nước tẩy uế, phân cách khỏi những việc của thế gian.

⁸⁹ Sáng hôm đó khi ông đứng, trên đồi nhìn xuống, cái thành đầy sức quyến rũ kia, đầy đầy những thứ hiện đại mà ông chưa bao giờ mơ thấy như vậy. Y-sơ-ra-ên ở tột đỉnh của nó. Nó ở trong khối liên minh với các dân tộc chung quanh nó. Rất quyến rũ, phụ nữ ăn mặc hở hang, và—và đàn ông. Và họ chạy theo thú vui, những cuộc chạy đua, và những thể vận hội, và mọi thứ đang diễn ra. Không ngạc nhiên khi mắt ông nhúu lại; không phải với sự quyến rũ của thành phố, giống như một số du khách sẽ làm, khi đi vào New York, hay tới Los Angeles, nhìn thấy những người phụ nữ ăn mặc hở hang, đàn ông hành động kỳ quặc, và tội lỗi.

⁹⁰ Cách đây vài ngày, mấy người bạn của tôi, đã đến từ một chuyến đi câu cá, ngay ở phía dưới trường Kinh Thánh thuộc một trường Kinh Thánh lớn, danh tiếng. Và chỗ đó, nằm ngay

trên đường, trong bãi cỏ, là những cô gái trẻ, ăn mặc hở hang, và những thanh niên, có lẽ họ là sinh viên của trường cao đẳng đó, uống rượu và hành động kỳ cục, khủng khiếp.

⁹¹ Bây giờ, hành động thiếu suy nghĩ như vậy giống như sự kích thích lòng ham muốn thể xác của nhiều người Mỹ mà tự xưng họ là những Cơ-đốc nhân. Khi họ nhìn vào Los Angeles, hay tôi đã xem họ trên máy bay khi chúng tôi đến Los Angeles; họ chưa hề ở đó trước đây; hay là đến Hollywood, hay—hay đến Florida với tất cả những ngọn đèn nê-ông của họ chiếu sáng trên những—những cây cọ.Ồ, họ đánh phấn trên chiếc mũi họ cho mới, và pha trộn màu trang điểm. Họ đã...nghĩ rằng đó là một thứ quyến rũ nhất mà họ đã từng thấy. Và thấy những người ăn mặc đẹp và chải chuốt, đi trên đường phố, họ muốn đi đến nơi đó và thấy cách người ta mặc những y phục bó sát người như thế nào, hay uốn éo lên xuống các đường phố. Vì, họ nghĩ rằng đó là điều gì đó tuyệt vời.

⁹² Nhưng đôi mắt được Đức Chúa Trời xúc dầu kia của tiên tri ấy không nhú lại bởi vì sự hào nhoáng đó, như một số du khách kia, nhưng trên sự suy đồi đạo đức, đối với một dân tộc mà được kêu gọi để được phước của Đức Chúa Trời. Con mắt người không nhìn sự quyến rũ đó. Chúng đã không nhú lại vì sự hào nhoáng. Chính là bởi vì sự—sự—sự khiếm nhã và sự suy đồi của một dân tộc mà đã được kêu gọi để làm tuyển dân của Đức Chúa Trời, mà lại hành động theo cách như thế. Ngạc nhiên, ông nói, “Khi sư tử gầm thét, thì ai mà chẳng sợ? Đức Chúa Trời đã phán, thì ai mà chẳng nói tiên tri?”

⁹³ Ông đã thấy sự bại hoại, sự thối nát. Đó là những gì ông đang nhìn thấy. Đó là khi ông nhìn thấy tất cả điều ấy. Nó không hấp dẫn ông. Nó làm linh hồn ông đau đớn. Tại sao? Ông là một tiên tri. Ông biết những gì Đức Chúa Trời đã hứa ban phước, và ơn phước đó là gì, và dân sự phải hành động như thế nào với ơn phước đó. Và ma quỷ đã làm cho hư hỏng trong thời của ông, từ những gì là ơn phước thật, trở thành một—một—một sự thối nát về đạo đức; một ơn phước thành làm thỏa mãn đôi mắt và sự ham muốn của những người vô đạo, với ý chỉ và đường lối của Đức Chúa Trời, và con đường sự sống của Đức Chúa Trời.

⁹⁴ Nó thật điển hình ngày hôm nay! Cách những thầy giảng đứng trên bục giảng như thế nào, và nhìn những tội lỗi và sự suy đồi của thế giới này, và thấy những người mà đang làm và hành động theo cách họ làm, và rồi cứ chúc phước cho họ bởi vì họ là một thành viên giáo hội của mình, hay một giáo phái, điều đó còn hơn linh hồn tôi có thể hiểu được.

⁹⁵ Khi Đức Chúa Trời phán, hãy nói tiên tri! Nếu Thánh Linh của Đức Chúa Trời tác động đến một tiên tri thật của Đức Chúa Trời, thì người ấy sẽ khóc với Lời. Tôi không muốn trở thành người phê bình, nhưng ai có thể giữ im lặng? Ai có thể đứng nhìn việc như vậy, và xưng nhận là một đầy tớ của Đấng Christ, mà không kêu gọi ra khỏi nó? Tôi không quan tâm những gì giáo phái sẽ nói, hay những gì mà giáo hội nào sẽ nói; đó là lý do tôi không thuộc về họ. Điều đầu tiên là, họ sẽ tống cổ bạn ra. Nhưng Lời của Đức Chúa Trời đến trước hết. Nếu quý vị là một sứ giả, thì quý vị có điều gì đó để nói. Nếu quý vị nói điều gì trái với Lời này, thì quý vị không phải sứ giả từ Đức Chúa Trời; quý vị là một sứ giả của giao ước của giáo phái nào đó hay học thuyết nào đó. Nhưng một sứ giả của Đức Chúa Trời có Lời của Đức Chúa Trời.

⁹⁶ Và người bạn của chúng ta, sáng hôm nay, như chúng ta nhìn xem ông, ông đã có Lời của Đức Chúa Trời, bởi vì ông là một tiên tri thật của Chúa.

⁹⁷ Bây giờ, họ nghĩ họ đã có sự—sự thông giải về điều đó, và nghĩ, “Ồ, chắc chắn rồi, hãy nhìn những gì chúng ta đang làm.”

⁹⁸ Bây giờ, sự việc của nó là, chúng ta đã biết ông đang đứng đó trên đỉnh đồi buổi sáng hôm đó, nhìn xuống, khắp thành phố. Lắc đầu, nhìn; đôi mắt ông nhúu lại. Kéo ống tay áo lên và lau mồ hôi từ trên mặt, và bụi bặm. Mặt trời nóng bức đang chiếu xuống trên cái đầu hói của ông. Râu ông dài phất phơ; ông lấy tay chùi nó. Ông chẳng thấy sự hào nhoáng. Ông chỉ thấy tội lỗi. Nó không làm ông hài lòng. Nó làm ông đau buồn.

⁹⁹ Tại sao ông không nói, “Ta, một người Y-sơ-ra-ên, nhìn sự thịnh vượng của đất nước ta như thế nào”? Làm sao ông có thể nói điều đó khi ông là một tiên tri thật của Đức Chúa Trời, biết được những hậu quả, và những gì sắp xảy đến của sự việc như thế?

¹⁰⁰ Chúng ta hãy thử để ông đứng trên đồi ngày hôm nay và để ông nhìn xuống. Hãy để ông nhìn vào Jeffersonville, vào những người mà tự xưng là Cơ-đốc nhân. Để ông nhìn bất cứ nơi nào trong nước Mỹ tìm một dân mà tự xưng họ là Cơ-đốc nhân. Đồi mắt được Đức Chúa Trời xúc dầu của ông sẽ nhúu lại lần nữa. Bàn tay ông sẽ giật bộ râu của mình. Tại sao? Ông không nhìn thấy sự hào nhoáng và thịnh vượng mà thế gian nhìn thấy. Ông nhìn thấy sự—sự xa cách Đức Chúa Trời. Ông nhìn thấy sự suy đồi đạo đức của dân tộc. Ông thấy sự sa ngã của dân tộc. Ông thấy sự thối nát trong giáo hội. Làm sao ông có thể làm gì ngoài việc nhúu mắt lại, và nhìn sâu vào nó, để ông có thể xé nó ra từng mảnh?

¹⁰¹ Điều gì xảy ra nếu giám mục nào đó sẽ gặp ông trên đó, và nói, “Này, có phải ông là một tiên tri của Chúa không? Vậy thì, chúng tôi sẽ nói với ông những gì ông có thể nói và những gì ông không thể”? Các bạn nghĩ ông sẽ nghe theo không? Điều gì xảy ra nếu họ nói, “Hãy đến gia nhập tổ chức của chúng tôi đi nào, và chúng tôi sẽ giúp đỡ ông trong chiến dịch của ông”? Các bạn nghĩ ông sẽ nghe theo không? Không. Tôi không thể tưởng tượng ra điều đó, ra từ một con người như thế. Không.

¹⁰² Ông là người được Đức Chúa Trời sai đến. Ông không cần phải có sự hợp tác của họ. Ông đã có Lời của Đức Chúa Trời, sự xúc dầu của Đức Chúa Trời, thì giờ xúc dầu của Đức Chúa Trời. Ông đang đến trong CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Ừ-m. Đó là một tiên tri thật. Đó là con đường ông đi. Ông ra đi không có gì ngoài CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

¹⁰³ Thành Sa-ma-ri hào nhoáng này, Y-sơ-ra-ên có phong cách riêng, học vấn cao này, những thầy giảng và thầy tế lễ lịch sự tốt đẹp này, sẽ chấp nhận gã vô danh, tiểu tốt như vậy không? Rõ ràng là học vấn của ông rất nghèo nàn. Xuất thân từ một gia đình nghèo trong đồng vắng. Rời khỏi nhà, được sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, đi vào đồng vắng để học hỏi Đức Chúa Trời và Lời Ngài, và để trở thành một tiên tri. Chúa sanh ông ra cách đó.

¹⁰⁴ Các tiên tri được sanh ra, một sứ giả cho thời đại đó, là người mà Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước, biết về thời đại đó và có người đại diện của Ngài ở đó để kêu gọi ra khỏi tội lỗi.

¹⁰⁵ Cái thành phố đầy hào nhoáng ấy có thể chấp nhận ông không? Các bạn nghĩ những người phụ nữ kia sẽ chú ý đến những gì ông nói không? Các bạn nghĩ những thầy tế lễ kia sẽ lắng nghe ông không? Ồ, không, thưa quý vị. Ông không có một sự tiến cử, từ bất cứ tổ chức nào cả. Ông không thể nói, rằng, “Những người Pha-ri-si đã sai tôi đến.” Ông cũng không thể nói rằng người Sa-đu-sê đã sai ông đến. Ông không đem theo giấy tờ ủy nhiệm nào cả. Ông không có thể thông công nào từ các nhóm người nào. Ông không có một người đỡ đầu nào để xúc tiến cho chiến dịch của mình. Không có tất cả những người Pha-ri-si mà có một buổi nhóm hiệp nhất và một—và một bữa ăn sáng dành cho mục sư truyền đạo, và liên kết mọi thứ lại với nhau, để trợ giúp cho chiến dịch của ông, và biết rằng ông sẽ đến. Ông là người vô danh đối với họ. Ông không có thể hội viên. Ông không có giấy ủy nhiệm. Ông không có một sự tiến cử nào từ con người.

¹⁰⁶ Nhưng ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đó là con đường của một tiên tri thật. Ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Nếu ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, thì nó hoàn toàn khác với những kế hoạch do con người đặt ra ở đây. Ông chỉ cần thể thôi. Nếu ông đến bằng cách này, ông đến trong danh nghĩa một giáo hội. Nếu ông đến từ con đường này, ông đến trong Danh của Chúa. Vậy, một tiên tri thật thì luôn luôn đến trong con đường Danh của Chúa. Luôn luôn, ông đến trong Danh của Chúa.

¹⁰⁷ Vậy thì, ông không thể trình thể hội viên, nhưng ông—ông đã có Lời của Đức Chúa Trời. Và đó là những gì Đức Chúa Trời sai đến cho dân sự. Bấy giờ, người ta đã tự lập ra các tổ chức. Họ đã có các nhóm hệ phái khác nhau, và đó là những gì con người lập nên. Nhưng A-mốt không có cái đó. Ông chỉ có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đó là những gì ông có.

¹⁰⁸ Tôi tưởng tượng những thầy tế lễ kia, vào một buổi sáng, có một lời cầu nguyện ngắn vào buổi sáng ngày sa-bát, có một lời cầu nguyện ngắn, đại loại như vậy, những buổi hầu việc dâng hiến nhỏ, và—và đi về. Và nói một vài điều về Môi-se vĩ đại, người đã sống một thời, và một người vĩ đại nào khác nữa mà đã sống thời đại nào đó. “Nhưng, ồ, thời đại đó bây giờ đã qua rồi. Quý vị

biết vị tổng thống mới của chúng ta, chính quyền mới của chúng ta và tất cả những gì chúng ta đã có,” và nói về vài việc như thế rồi đi về nhà.

¹⁰⁹ Nhưng ở đây một người không quan tâm đến điều đó. Ông đến với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Thấy không? Đó là con đường của một tiên tri. Không một sự hợp tác nào, biết những gì ông phải đối mặt, biết rằng mọi thứ sẽ chống đối lại ông, biết người ta sẽ chối bỏ ông, họ sẽ đuổi ông. Nhưng ông đang đến trong Danh Chúa.

¹¹⁰ Chúa Jêsus biết rằng đời Sọ ấy Ngài đang đối diện, nhưng Ngài đến trong Danh Chúa. Thấy không? Đó là con đường của nhà tiên tri thật.

¹¹¹ Ông đã có Lời Chúa cho dân tộc này. Nhưng Lời chân thật của Chúa thì xa lạ đối với những người đó. Tuy nhiên, họ cứ nghĩ là họ đã có Nó. Tôi hi vọng điều này lắng đọng sâu sắc. Họ nghĩ rằng họ là người rất ngoan đạo và sùng kính, mà Lời chân thật của Đức Chúa Trời lại là một thứ xa lạ đối với họ.

¹¹² Đó là cách xảy ra ngày hôm nay. Lời chân thật của Đức Chúa Trời đã bày tỏ ra là một thứ xa lạ đối với nhiều người Ngũ Tuần. Sự thông giải thật về Lời, những tai ương thật, và những sự rửa sả, những ơn phước thật của Đức Chúa Trời là một thứ xa lạ đối với nhiều người mà tự xưng mình là thành viên giáo hội, thánh khiết, là Cơ-đốc nhân. Nó là một thứ xa lạ đối với họ. Họ không biết nó. Đề cập Nó với họ. “Không bao giờ nghe đến điều như vậy.” Và, tuy nhiên, những tổ chức của họ cứ mọc lên và thịnh vượng, càng ngày càng lớn mạnh và các thành viên đông hơn luôn mọi lúc, và nhiều tổ chức hơn được thêm vào mỗi năm.

¹¹³ Họ nghĩ rằng bất kỳ cái gì đến với họ đều phải ra từ các nhóm phe phái kia. Chắc chắn họ sẽ không chấp nhận ông. Ngày hôm nay họ cũng làm thế. Họ đã quên mất, rằng, “Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra những tiên tri thật cho Đức Chúa Trời.” Đức Chúa Trời có thể, dùng những người tiều phu. Ngài có thể đẩy lên, những hòn đá này, những người mà sẽ ủng hộ Lời Ngài, và nói tiên tri trong Danh Ngài, Lẽ thật. “Đặt chiếc búa kề với gốc cây.” Để cho những mảnh gỗ vụn rơi xuống. Tôi

không quan tâm ông có sự hợp tác hay không hợp tác. Nhưng đó là con đường của tiên tri thật.

114 Một số người nghĩ ông có thể có điều đó dễ dàng. Họ không biết mình nói về điều gì. Ông không được chở vào thành bởi một chiếc xe kéo, ngồi trên, yên ngựa đẹp, cờ xí, và các thầy tế lễ thượng phẩm đứng ở ngoài đó, với những thứ cao to trên đầu họ, cúi đầu chào ông, “Tiến sĩ *A hay B* gì đó đáng kính đang đến.” Điều đó sẽ được sự xếp đặt có tổ chức nào đó.

115 Giống như Vua của tất cả họ đến, Ngài đến, giống như, đến qua một chuồng nuôi súc vật, chuồng bò. Không hề đến trong sự cao sang và vinh quang, nhưng Ngài đến trong sự khiêm nhường của một Con Trẻ được sinh ra nơi chuồng bò. A-mốt đã không đến...Lời của Chúa; bởi vì ông *đã có* Lời của Chúa. Bất cứ Lời Đức Chúa Trời nào, nó không phải là con người; đó là Đức Chúa Trời.

Chúa Jêsus phán, “Ấy chẳng phải Ta làm những việc này.”

Họ nói, “Ngươi là Người, mà tự làm cho Ngươi là Đức Chúa Trời.”

116 Ngài phán, “Thế thì nếu Ta không làm những công việc của Đức Chúa Trời, thì đừng tin Ta. Nhưng nếu các công việc tự chúng nói, thì hãy tin những công việc, nếu các người chẳng muốn tin Ta.”

117 A-mốt là Lời của Đức Chúa Trời đang đi xuống đường. Ông đi trong, cách thô thiển, không hợp thời với thế gian. Ông đến trong quyền năng của Thánh Linh.

118 Đó là con đường của Lời Đức Chúa Trời đến. Không phải trong tín điều thuộc tổ chức, không phải trong một điều gì đó nhu nhược trên bục giảng; nhưng Nó đến trong năng quyền của Thánh Linh, để tỏ bày Đức Chúa Trời với đất nước và với con người. Đó là một sự khác biệt. Thật khác biệt bao!

119 Bây giờ, điều này được nhận thức được, đã quên cách đây đã lâu, rằng Đức Chúa Trời có thể khiến đá sanh ra những tiên tri thật. Họ không có...Tổ chức của họ không phải dấy lên một tiên tri thật nào, bởi vì có lẽ nó không thể làm được điều đó. Vì, nếu nó có thể, thì nó hẳn là một tiên tri thuộc về tổ chức.

120 Nhưng, Đức Chúa Trời dấy lên! Đức Chúa Trời lấy những gì Ngài muốn. Thường thường, Ngài không lấy gì cả, để làm công việc của Ngài; bày tỏ rằng Ấy là Đức Chúa Trời. Một người nào đó kiêu ngạo, và nghĩ anh ta là cái gì đó, thì Đức Chúa Trời không thể dùng anh ta, bởi vì có quá nhiều về chính anh ta.

121 Đó là nan đề với giáo hội Cơ-đốc ngày hôm nay. Họ nghĩ họ biết điều gì đó. Kinh Thánh nói, “Khi một người nghĩ mình biết điều gì đó, thì người đó không biết gì cả về điều mình cần phải biết.” Nan đề ngày hôm nay, chúng ta có quá nhiều thứ cho mình, quá nhiều đạo đức giả, quá nhiều học thức, quá nhiều tôn giáo, mà chẳng biết gì về sự cứu rỗi của Lời Đức Chúa Trời. Đó là phần đáng thương của nó. Vâng.

122 Họ đã quên, rằng, “Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cháu cho Áp-ra-ham, hoặc sanh ra những tiên tri thật của Lời.”

123 Họ không phải xuất thân từ một trường lớp nào đó. Đức Chúa Trời ban cho họ trường lớp của họ. Họ không cần phải có bốn bằng cấp trường đại học. Họ không cần phải có mảnh bằng Cử Nhân, và—và Bằng Tiến sĩ, và vân vân. Họ không cần phải có điều đó. Đức Chúa Trời lấy bất cứ cái gì Ngài muốn lấy, và đặt Lời Ngài vào trong đó. Ngài làm điều đó như thế nào? Ngài bày tỏ Nó và chứng minh Nó.

124 Họ không thể nói Chúa Jêsus xuất thân từ thần học viện nào. Ngài không có bằng cấp nào cả. “Ngài đến từ trường nào?” Ngài không học ở trường nào cả. Nhưng Ngài đã có gì? Ngài đã có Đức Chúa Trời, và Ngài là Lời. Họ không thể chỉ ra trường nào đó.

125 Và Đức Chúa Trời không hề dấy lên một người xuất thân từ trường học. Xuyên suốt lịch sử và hãy tìm ra nơi nào Ngài đã làm thế. Ngài không lấy ở đâu cả. Nếu Ngài lấy điều gì đó từ một nơi nào khác, điều đó chẳng có gì, không có hi vọng nào cho nó. Rồi Ngài mang điều đó vào và đặt để Lời Ngài trong nó, và bày tỏ chính Ngài. Đó là những gì Ngài làm ở đây trong A-mốt. Đúng vậy.

126 Bây giờ, Lời của A-mốt được chứng thực bởi Đức Chúa Trời, trong thời kỳ đó, trong thời kỳ của chính họ. Một sự chứng-...Đức

Chúa Trời đã chứng thực Lời của A-mốt là vậy, rằng ông đã là, đã có Lời của Chúa.

127 Và nếu ông đến với chúng ta, ngay bây giờ, các bạn nghĩ đất nước và dân tộc chúng ta sẽ tiếp nhận một người như thế không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Các bạn nghĩ Báp-tít sẽ tiếp nhận A-mốt không? [“Không.”] Giám Lý? [“Không.”] Trưởng Lão? [“Không.”] Những người Ngũ Tuần? [“Không.”] Công giáo? [“Không.”] Không, thưa quý vị. Không. Người chắc chắn sẽ không.

128 Chúng ta hãy, dành một ít thời gian, để đưa ông đến và mang ông ra đây, chỉ một phút, và tìm xem liệu họ sẽ chấp nhận ông hay không. Chúng ta hãy thử xem liệu ông sẽ...các giáo hội chúng ta có chấp nhận ông ngày hôm nay hay không.

129 Điều đầu tiên ông sẽ làm, ông sẽ không đồng ý với mọi tổ chức, vì nó đi ngược lại với Lời. Ừ-m, ừ-m, vâng, thưa quý vị. Ông sẽ lên án toàn bộ sự thiết lập của chúng ta. Đúng vậy. Mọi giáo lý, mọi tín điều, mọi giáo phái, ông sẽ lên án toàn bộ sự việc.

Tôi cứ tưởng tượng, tôi có thể thấy một số trong những trưởng lão Ngũ Tuần này nói rằng, “Ồ, vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Nếu ông ta...Ồ, chúng ta không muốn con người đó ở trong thành phố chúng ta.”

130 Và các bạn nghĩ tín đồ Trưởng lão và Báp-tít sẽ làm gì? “Ồ, người ngu dốt đó, chúng tôi không muốn ông ta đi khắp đất nước của chúng ta. Ông ta chẳng là gì cả ngoài một—một kẻ lập dị.” Họ sẵn sàng ký giấy tống ông vào tù, nếu họ có thể, đuổi ông ra đường.

131 Nhưng các bạn nghĩ mình có thể giữ ông ở lại đó không?Ồ, không. Các bạn không thể giam giữ Lời Đức Chúa Trời. Không, không. Nó sẽ đến, dù thế nào đi nữa. Những then cửa nhà lao đã mở một đêm nọ, khi họ cố giam giữ Nó. Một Ánh Sáng đã đến và giải thoát ông ra khỏi.

132 Không, ông—ông chắc chắn sẽ không đồng ý với những sự thiết lập của chúng ta. Đúng vậy. Ông sẽ bắt đầu làm gì? Phá đổ nó. Tại sao? Ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời. Ông sẽ đi thẳng đến Nền tảng để bắt đầu chiến dịch của mình, sửa ngay lại cho

đúng, và loại bỏ mọi tín điều ra khỏi nó, và trở về với Nền tảng ban đầu. Nền tảng là gì? Trên Lời của Đức Chúa Trời. Đúng. “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi.” Vì vậy ông sẽ phá bỏ mọi giáo phái, mọi tín điều, mọi giáo lý, ra khỏi nó, và vứt nó sang một bên, ông sẽ làm cho nó tan biến trong cõi Đời đời.

¹³³ Các bạn nghĩ những người Ngũ Tuần sẽ chấp nhận ông không? Không, thưa quý vị. Báp-tít? Trưởng Lão? Không, thưa quý vị. Na-xa-ren? Hành hương Thánh? Họ sẽ ghét ông. Chắc chắn vậy. Các bạn nghĩ họ sẽ đi ra và gặp ông trong một—một chiếc xe hơi sang trọng, và đón ông vào thành phố không? Họ sẽ cầu nguyện cho mặt trời thiêu đốt ông ở đó. Họ sẽ đặt một rào cản, để ngăn giữ ông không cho vào trong thành. Tại sao, có nhiều buổi nhóm họp mục sư truyền đạo hơn gân đó, khắp thành phố, các bạn từng thấy trong đời. “Hãy giữ cái gã ngông cuồng đó ở ngoài thành phố này.”

¹³⁴ Nhưng, tuy nhiên, ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không? Đó là con đường của một tiên tri thật. Ông bị coi khinh. Chắc chắn vậy. Ông sẽ đi thẳng vào Nền tảng, cho chiến dịch của mình. Ông sẽ không cần. Ông sẽ không nói, “Bây giờ, tôi muốn hết thấy quý vị Giám Lý đến đây và giúp tôi bây giờ. Tôi cần có quý vị Báp-tít. Tôi cần hết thấy những người ở chung quanh đây. Hết thấy quý vị Ngũ Tuần, quý vị tuyên bố rằng quý vị là nhóm cuối cùng mà Đức Chúa Trời sẽ kêu gọi, tôi muốn hết thấy quý vị đến với tôi, và tôi muốn các bạn ủng hộ cho chiến dịch của tôi.”

¹³⁵ “Ông làm báp-têm như thế nào? Chứng cơ ban đầu của Đức Thánh Linh là gì?” Những câu hỏi ấy, sẽ bị ném vào mặt ông. Và khi ông trở về với Lễ thật Kinh Thánh, thì họ bác bỏ ông. Nhưng đó là con đường của tiên tri thật. Ông phải đương đầu với tất cả điều đó. Hiểu không? Chắc chắn vậy.

¹³⁶ Chúng ta sẽ không chấp nhận ông. Không, thưa quý vị. Chúng ta—chúng ta...Chúng ta sẽ không muốn có ông. Chúng ta sẽ không có chiến dịch nào của ông khắp đất nước của—của chúng ta. Không, thật vậy.Ồ, chúng ta sẽ không có ông. Không, thưa quý vị. Nhưng ông sẽ đến và mang Hội thánh trở về với Lời, vì Đó là Nền Tảng. “Hễ ai lập một nền khác trên nền đã lập, thì nó bị cát

lún. Chỉ trên nền tảng này, Đức Chúa Trời xây dựng Hội thánh Ngài, trên Sự dạy dỗ của các sứ đồ.”

137 Như tôi đã nói ngày nọ; người nào đó nói về—về lò luyện tội, và đưa ra những dẫn chứng với nhiều người như Thánh Francis và Thánh Cecilia, và bà cầu nguyện cho những người nào đó, và ra khỏi lò luyện tội, và ban cho một thẩm quyền như thế. Đó là một thẩm quyền không căn cứ trên Kinh Thánh. Đó là những người không có thẩm quyền. Các sứ đồ có thẩm quyền Kinh Thánh. Và nếu nó trái ngược với họ, thì nó là giả dối, theo như tôi đã đề cập đến.

138 Tôi tin có một ngục luyện tội, nhưng tôi tin nó là ngay bây giờ. Các bạn luyện sạch chính linh hồn mình. *Ngục luyện tội* có nghĩa là “gội rửa sạch.” Khi các bạn thấy mình làm một điều gì đó sai, hãy đi ra và giữ sạch tội lỗi đó ra khỏi các bạn, bằng sự xưng nhận, và kêu khóc, và kiêng ăn, và cầu nguyện.

139 Người nào đó thậm chí đã cười nhạo tôi khi Chúa đã đến đây cách đây không lâu và ban cho tôi một khối tượng. Tôi luôn muốn nhìn thấy về sự trói buộc con rắn đó. Tôi luôn luôn tự hỏi bằng cách nào. Tôi nên bước ra như thế. Khi mà, đó là những gì tôi muốn, trọn đời sống tôi. Rồi tôi bắt đầu kiêng ăn và cầu nguyện. Họ hỏi, “Anh làm thế để làm gì?”

140 Tôi đáp, “Về việc đó, Ngài phán tôi chưa đủ thành khẩn.” Sau khi Ngài đến, thì tôi muốn thanh tẩy chính mình. Không chờ cho đến khi bạn chết, và để cho một linh mục nào đó cố gắng để rửa tội cho bạn. Hãy gội sạch linh hồn các bạn!

141 Nhưng, hãy xem, họ đem nó ra khỏi Lời thẩm quyền, và đặt nó qua tay của giáo điều nào đó do con người lập nên, để mang tiền về cho giáo hội, bởi vì họ nhìn xem những việc của thế gian, giáo hội thế gian, những thế lực trong thế gian, quyền lực chính trị. Nhưng Đức Chúa Trời nhìn vào Lời Ngài. Và bất cứ lời nào trái ngược với Lời Đức Chúa Trời thì sai. Như tôi đã đề cập, đó là Lời hoặc không là gì cả. Vâng, thưa các bạn. Vâng, thưa các bạn.

142 Ông đã đi thẳng đến Nền tảng. Ông xé thứ đó ra từng mảnh. Ông phải làm thế. Ông không thể làm được gì khác, nếu A-mốt ở đây ngày hôm nay. Ông không thể làm gì khác, vì, hãy nhớ,

ông là một tiên tri thật của Đức Chúa Trời, là người mà Lời đến với. Ông không thể làm gì khác ngoài việc trở về với Lời. Cho dù tất cả những người Ngũ Tuần trong đất nước tụ tập lại quanh ông, nói, “Thưa ông, A-mốt, chúng tôi tin ông là một tiên tri thật, nhưng ông đã ra khỏi Lời. Chúng tôi muốn ông làm cho đúng.” Ông vẫn ở lại với Lời. Ông không thể làm gì khác, bởi vì ông là một tiên tri. Ông không cần sự hợp tác của họ. Ông đã có một Sứ điệp để phân phát. “Và hết thảy những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Và ông sẽ giảng Lời, và ông sẽ giảng Nó giống như Nó có trong Kinh Thánh, và do đó chúng ta sẽ bác bỏ ông. Đúng vậy.

143 Cho dù Nó sẽ xảy ra thế nào đi nữa, Lời của Đức Chúa Trời đến với các tiên tri, sự thông giải của họ về Lời, sự thông giải đúng.

144 Y-sơ-ra-ên luôn đi ra khỏi giềng mối đó, và Đức Chúa Trời đưa đến cho họ một tiên tri với các dấu kỳ và phép lạ, để thông giải Lời đó. Và làm sao ông biết? Ngài phán, “Nếu tiên tri này giảng, và nó được ứng nghiệm, thì điều đó đúng.” Ngài chứng thực các tiên tri của Ngài, rằng họ thì đúng.

145 Chúa Jêsus phán, “Hễ ai tin Ta, thì các công việc Ta làm người đó cũng sẽ làm. Điều này các ngươi sẽ biết. Những dấu hiệu này sẽ theo những người mà tin.”

146 Và làm sao họ có thể tuyên bố là một tiên tri của Chúa mà lại chối bỏ chính Lời Đức Chúa Trời được? Làm sao một người có thể làm báp-têm trong danh của “Cha, Con, và Thánh Linh,” những tước vị, mà từ chối chính Danh của Chúa Jêsus Christ, khi mà không có một lời Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh ủng hộ cho lý thuyết của họ? Tôi có lẽ hơi quá hà khắc và phê phán, nhưng đã đến lúc phải đón nhận cách đó. Nó là Lẽ thật.

147 Làm sao nhiều người có thể tự xưng là Cơ-đốc nhân ngày hôm nay, mà lại chạy ra ngoài đây theo mọi thứ, và phụ nữ thì cắt tóc ngắn, mặc quần cộc, và hút thuốc, và chạy tới những rạp chiếu phim, bất cứ loại trình diễn nào, và hành động như thế? Nói với tôi đó là Thánh Linh sao? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Các bạn đừng bao giờ nói với tôi điều đó. Các bạn, các bạn làm cho Đức Chúa Trời tổn thương trong lòng Ngài, nếu các bạn làm

điều như vậy. Vâng. Tôi tin chắc các bạn hiểu. Tự xưng chính bạn, như thế, làm sao có thể có chuyện như vậy được? “Bởi trái mà biết cây.”

¹⁴⁸ Ông sẽ nguyên rửa và lên án mọi phụ nữ để tóc ngắn. Làm sao ông có thể làm được gì khác? Ông là một tiên tri. Và đó là Lời. Ông hẳn nói, “Các người, hồi những Giê-sa-bên!” Ông trở nên thô lỗ đối với họ. Tại sao? Ông là một tiên tri. Ông phải ở lại với Lời. Đúng thế. Các bạn nghĩ họ sẽ dừng lại không? Không, thưa các bạn. Họ sẽ nói, “Thật là một người cuồng tín. Ông ta tệ như Phao-lô, trong Kinh Thánh, người chuyên ghét phụ nữ.”

¹⁴⁹ “Các người, một đám người mạo danh, cái gọi là những Cơ-đốc nhân. Cho dù các người có cố sống một đời sống thánh thiện đến đâu, thì điều đó cũng chẳng ích lợi gì. Chẳng nào các người còn chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời và không ở trong giềng mối Nó, thì các người là tội nhân, một người không tin,” đó là những gì ông sẽ nói. Ông sẽ không...Đặt, ông sẽ đặt cái búa ngay ở gốc cây. Ông không tiếc cái gì cả. Ông là một tiên tri, và đó là con đường của một tiên tri thật. Họ ở lại sống với Lời đó bất kể nó chỉ về ai. Nếu đó là cha hay mẹ của chính họ, thì cũng chẳng có gì khác. Chúa Jê-sus đã làm vậy. Thậm chí sẽ không gọi bà là mẹ; bà không phải. Ngài là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không có mẹ. Họ sẽ vậy, thế thì ai là cha của Ngài? Ừ-m, ừ-m.

¹⁵⁰ Ông nguyên rửa và lên án họ. Ông lên án mọi giáo phái, bởi vì không một giáo phái nào của họ được xây dựng trên Lời. Tôi không thể tìm thấy một giáo phái nào của họ. Và chẳng nào họ còn lập hệ phái, thì họ còn chống lại Lời ngay lúc đó. Vì vậy làm sao có thể...một tiên tri chúc phước cho những gì Lời lên án? Tuy nhiên, ông không muốn làm điều đó, để gây đau đớn cho anh em mình, nhưng ông phải làm vì ông là một tiên tri. Và ông là người đại diện của Lời chân thật của Đức Chúa Trời, và không hề đi sai lệch khỏi Nó, không chút nào; giềng mối theo giềng mối, và hàng theo hàng. Hiểu điều tôi nói không? Con đường của một tiên tri thật.

¹⁵¹ Bao nhiêu người nói, “Chúa ôi, con ước gì Ngài khiến con trở nên một tiên tri”? Ông không làm điều đó. Không. Ông không làm điều đó.

152 Ông sẽ lên án mọi hành động vô đạo đức của các giáo hội, những bè đảng lừa đảo và tất cả mọi thứ mà họ đang có, hội đánh bài, những bữa ăn đêm. Ông lên án mọi người trong bọn họ. Ông rửa sả họ vào địa ngục là nơi mà từ đó họ đến.

153 Các bạn nghĩ mình sẽ chấp nhận ông không? Không. Giáo hội ngày hôm nay chắc chắn sẽ không tiếp nhận ông. Ngũ Tuần tiếp nhận ông không? Ồ, ông bước vào đó, nói, “Các ngươi là đám Giê-sa-bên tóc ngắn, các ngươi không biết CHÚA PHÁN NHƯ VẬY có nghĩa là gì chẳng? Đi ra khỏi đây với một bộ đồ mặc bó sát vào da, há các ngươi không biết các ngươi là kẻ phạm tội tà dâm mỗi ngày với hàng trăm người đàn ông sao?” Đó là những gì ông sẽ nói.

154 Các bạn nói, “Ồ, cái lão già cổ hủ đó! Cái lão đầu hói, tóc bạc ấy, hãy tống cổ hắn ra khỏi tòa giảng đó. Hãy để cho chúng tôi thấy quý vị, ban trị sự, các chấp sự, hãy đuổi hắn ra khỏi đây.”

155 “Ồ, các ngươi là bọn người giả hình khốn khổ.” Đúng. A-mốt sẽ gọi ra điều đó. Rồi quý vị tự xưng, “Chúng tôi là...Chúng tôi thuộc về nhóm *này*. Chúng tôi thuộc về nhóm *kia*.” Các người thuộc về ma quỷ, là cha các người, vì nó là kẻ mà chối bỏ Lời.

156 Nói, “Tôi nói tiếng lạ.” Và rồi cắt tóc ngắn à? “Vinh hiển thuộc về Đức Chúa Trời! Halélugia!” Và Kinh Thánh nói, “Thật là—thật là sự phạm tục—sự phạm tục, cho một người đàn bà cầu nguyện với đầu tóc cắt ngắn như thế.” Rồi tự xưng mình là tín đồ Đấng Christ. Thật hổ thẹn thay cho các bạn. Hãy bò ra vào một góc nào đó, sống cho đúng với Đức Chúa Trời.

157 Mặc những đồ ngắn ngắn, và đi đi lại lại trong sân, và phơi bày chính mình ra, khi các bạn biết rất rõ mình là kẻ phạm tội tà dâm với hàng trăm người đàn ông mỗi ngày. Phán, Chúa Jê-sus phán vậy, “Hễ ai ngó đàn bà mà động tình tham muốn thì đã phạm tội tà dâm cùng nàng.” Cô ta tự khoe thân thể mình ra, và các bạn bị mê hoặc trong lòng mình...

158 Ở đó, các bạn, các bạn chết đối với những sự thuộc về thế gian. Các bạn đã sống lại từ điều đó, như tôi nói, ban đầu. “Các ngươi quay đầu trong xấu hổ. Mắt các ngươi nhú lại trên việc ghê gớm của tội lỗi như vậy, thay vì nhìn vào những người đàn

bà mà động tình ham muốn. Đàn ông các anh mà làm điều như thế và tự xưng mình là Cơ-đốc nhân.” Đó là những gì ông sẽ nói với quý vị. Tôi đang cố gắng nói những Lời của ông sáng hôm nay. Chúng là những Lời của ông. Vì, ông, nên nhớ, ông là một tiên tri thật. Ông phải ở lại với Lời đó. Ừ-m. Tôi chỉ đang trích dẫn những Lời của ông. Chỉ thế thôi. Vì, nếu các bạn đưa ra ông, ông là Lời. Thế thì, đây là Lời, chính Nó. Có thể không có con người này, nhưng các bạn có Lời của ông, bởi vì ông có Lời của Chúa.

159 Mọi học thuyết do con người làm nên, ông đều lên án nó, như là phép báp-têm “trong danh của Cha, Con, Thánh Linh.” Ông ném điều đó ngay lại vào cũi Vĩnh hằng. Ông lên án nó, vì vậy sẽ không còn có hơi hướng gì của nó đọng lại cả. Vâng, thưa quý vị.

160 Bao nhiêu, các bạn, bao nhiêu người trong nhà thờ sáng nay sẽ chấp nhận ông về điều đó?

161 Thế rồi họ, đám người nhân Danh Jê-sus này, họ sẽ—họ sẽ nói, “Ồ, chúng tôi chấp nhận ông ấy về điều đó.” Và rồi tổ chức của các bạn, ông sẽ rửa sả những người ở trong tổ chức đó. Đúng thế. Phụ nữ để tóc ngắn của quý vị, và quý vị đồng lõa với việc đó. Đúng thế. Đàn ông các anh, cách họ làm và hành động. Đúng vậy.

162 Nhiều người nói, “Thật tốt để là một tiên tri.” Đó là, nếu các bạn sẵn sàng bán hết mọi thứ với thế gian này và ở lại với Đức Chúa Trời và với Lời Ngài. Ừm.

163 Không, các giáo phái chúng ta sẽ không chấp nhận ông, ngày hôm nay chút nào. Chúng ta chắc chắn không muốn liên quan gì với ông cả.

164 Hãy nghe ông rửa sả nó. Ông nói, “Chính Đức Chúa Trời mà các ngươi tuyên bố tin đó, Ngài sẽ hủy diệt các ngươi.” Quý vị sẽ làm gì về điều đó? Chính Đức Chúa Trời mà người Ngũ Tuần tin, từ chính những hành động thiếu đạo đức và những việc mà họ đang làm và cho phép được làm, chính Đức Chúa Trời đó sẽ đem đến sự phán xét trên các tổ chức họ. Đúng vậy. Chính xác những gì A-mốt đã nói với họ.

165 “Ồ,” họ nói, “Chúng tôi có Áp-ra-ham. Chúng tôi đã có—chúng tôi đã có *điều này*. Chúng tôi có luật pháp. Chúng tôi có các thầy tế lễ. Chúng tôi có các tiên tri.”

¹⁶⁶ Ô, thưa anh em, đôi mắt nhú lại khi ông nhìn họ, và nguyện rửa Lời đó vào họ. Vâng, thưa quý vị. Chắc chắn. Họ sẽ không chấp nhận ông. Không, thưa quý vị. Ông nói, “Họ sẽ hủy hoại họ với những học thuyết do con người lập nên của các người.” Đó là những gì ông sẽ nói với quý vị ngày nay. Ông cũng nói y như ông đã nói lúc ấy. Ông nói, “Chính Đức Chúa Trời mà các người đang xây dựng các nhà thờ cho, có lẽ đang trả hàng triệu đô-la, chính những nhà thờ mà các người đang xây dựng cho Giê-hô-va, mà các người tuyên bố rằng các người yêu mến, chính Đức Chúa Trời đó sẽ hủy diệt các người bởi vì các người đang chối bỏ Lời Ngài.”

¹⁶⁷ Ngày nay cũng vậy! Chính Đức Chúa Trời mà nước Mỹ cho rằng họ đang hầu việc đó sẽ đem sự phán xét đến trên dân tộc này và hủy diệt nó. Tôi hy vọng điều đó trở nên thắm rất sâu đến nỗi mà các bạn sẽ không bao giờ ngọ nguậy ra khỏi đó. Chính Đấng mà các bạn cho là mình yêu mến đó, và với những giáo điều do con người lập nên của các bạn, và lối sống vô đạo đức và thói nát mà các bạn sống trong các bạn, xa cách Lời Đức Chúa Trời, sẽ hủy diệt các bạn một ngày nào đó. Đó là CHÚA NHƯ PHÁN VẬY. Chẳng còn lại gì cho họ.

¹⁶⁸ Giữ giềng mối với Lời! Hãy giảng Phúc âm cho họ; băng qua các dân tộc; nói với họ Lễ thật. Các mục sư truyền đạo la lối và làm âm ĩ lên, và hành động kỳ cục. Con người lên án. Các tổ chức khai trừ anh em. Những phụ nữ lắc đầu, và không để cho tóc họ mọc dài ra, chẳng vì điều gì cả. Họ mặc những kiểu áo quần như thế, năm này sang năm khác. Thật giống như nước đổ đầu vịt. “Thế thì các người tuyên bố mình yêu mến Đức Chúa Trời sao?”

¹⁶⁹ Ngài phán, Chúa Jêsus phán, “Các người đã lấy những truyền thống của mình và làm cho những Điều răn của Đức Chúa Trời ra vô ích.”

¹⁷⁰ Đó là con đường của một tiên tri thật. Thấy không? Nó chẳng phải là một con đường dễ dàng. Nó chẳng phải những gì mọi người nghĩ nó có thể là.

¹⁷¹ Nhảy lên nhảy xuống và la hét, mọi người vỗ nhẹ vào vai anh em, thế thì đó là dấu hiệu anh em không phải là một tiên tri thật.

Đó là một trong những dấu hiệu mà anh em không có những gì anh em đang nói về.

¹⁷² Họ đã từng vỗ nhẹ vào lưng ông khi nào, trừ phi họ lấy cái búa để đập nát? Điều gì? Ông quay lại và lên án họ. Đúng. Không thể vỗ nhẹ vào lưng A-mốt được. Họ không thể vỗ vào lưng Ê-li được. Ông không thể chịu đựng được thứ đó. Không, thưa quý vị. Ông nói với họ về Lễ thật của Đức Chúa Trời. Và nếu Thiên đàng quá vĩ đại, và nơi mà chúng ta sẽ đi đến, thì nếu chúng ta không thể đi theo với những điều nhỏ nhặt, làm sao chúng ta đi với Thánh Linh Ở đó? Phải đi với Lời. Đó là con đường của tiên tri thật. Mặc dầu ông như bị xé ra từng mảnh, để nói Nó, vâng, ông phải xé một dân tộc ra từng mảnh, với Nó. Đúng thế. Nhưng đó là con đường.

¹⁷³ Ông sẽ nguyên rửa nó. Ồ, chao ôi! Biết ông nói gì với họ không? “Sự rối loạn,” nếu các bạn để ý ở đây, ông nói, “không phải là trong chính quyền của các người, nó ở trong các người.” Đó là những gì ông đã nói. Vâng. “Sự rối loạn trong giáo hội, hình thức tin kính của các người, đó là những gì gây nên rắc rối.”

¹⁷⁴ Lý do chủ nghĩa cộng sản đang lan tràn trái đất ngày hôm nay, không phải bởi vì chủ nghĩa cộng sản. Đó là vì giáo hội. Đó là vì dân chúng. Ngày hôm nay họ tự xưng là Cơ-đốc nhân. Họ hát như các Thiên sứ. Luyện giọng, và giảng như nhà hùng biện, giống như họ là các Thiên sứ trưởng; và không tin vào Lời Đức Chúa Trời, giống như ma quỷ. Đúng thế. Hát như các Thiên sứ trưởng, ăn mặc như một tôi-không-biết-là-gì nữa, và chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời.

¹⁷⁵ Một người, một thầy giảng đứng trên tòa giảng, người mà sẽ đứng lên đó và được gọi là Tiến sĩ, Mục sư khả kính, và hỏi ông, “Kinh Thánh đã nói phép báp-têm trong ‘Danh Chúa Jêsus Christ,’ hay là, ‘Cha, Con, và Thánh Linh?’” Và ông ta sẽ cười vào mặt anh em và lấy, “Cha, Con, Thánh Linh.” Thế mà tự xưng là con cái của Đức Chúa Trời sao?

¹⁷⁶ Những người nữ biết rằng Kinh Thánh lên án họ về những việc nào đó họ đã làm, và cắt tóc ngắn, và hành động như thế gian, và mặc những áo quần vô đạo đức và những điều như thế, và họ sẽ thường xuyên làm việc đó, dù thế nào đi nữa; và nói

tiếng lạ, và nhảy lên nhảy xuống, và la hét, và có những hội quý bà lớn tuổi, và giới phụ nữ may vá, mà đưa các nhà truyền giáo vào cánh đồng truyền giáo. Điều đó trở nên ô uế trước mặt Đức Chúa Trời. Và, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, Ngài sẽ hủy diệt toàn bộ. Ngài sẽ làm vậy.

177 Đó là không phải là một điều dễ dàng, nhưng đó là con đường của một tiên tri thật. Vạch trần Nó ra đó, và nói Nó cho dù Nó gây đau đớn hay không.

178 Giảng là một tiên tri thật. Ông nói rằng, “Cái búa đã đặt kê gốc cây.” Đó là con đường của họ. Chắc chắn.

179 Nan đề ở trong cô ta. Hát giống Thiên sứ, nhảy múa giống các quỷ ở ngoài đây, khiêu vũ, làm đủ trò, đánh bài bạc, đua xe. Những người Ngũ Tuần, đi dần vào chốn lạc thú thế gian, sự trưng bày tranh vẽ đầy dẫy với họ. Mọi nơi, không thiếu một thứ gì bày ra hay bất cứ thứ gì khác, và đi ngay ra đó, và đua xe và làm mọi điều khác, và rồi tự xưng mình là Cơ-đốc nhân, và đi lên và la lớn, và nói tiếng lạ, và nhận lễ rửa chân và tiệc thánh.

180 Tại sao, đó là—đó là, “Như chó liếm lại thức ăn nó đã mửa ra,” nhà tiên tri nói, “họ cũng vậy.” Nếu điều đó là thuộc về thế gian, phải được quăng xa khỏi các bạn, tại sao các bạn lại trở về với nó? Đúng. Ra ngoài phố, quay cuồng, trong một điệu nhạc kích động, mà người ta gọi là rock-and-roll, tóc cắt ngắn, mặc quần soóc. Ồ, chao ôi! Họ tự xưng là Cơ-đốc nhân. Các bạn có thể...Không, tốt hơn là tôi không nói đến nó.

181 Đó là lý do tôi lên án họ. Nếu tôi quyết định ở trong Lời này, nếu Lời này đến với tôi, thì tôi sẽ ở lại với Lời này. Đây là những gì đến với tôi, Lời. Lên án nó!

182 Tuyên bố là được sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh, mà làm những việc như vậy. Các bạn có thể tưởng tượng một người nữ, được Đức Thánh Linh dẫn dắt, mà để tóc ngắn, trong khi chính Đức Thánh Linh lên án việc đó không? Thế thì kiểu Người gì là Đức Thánh Linh vậy? Các bạn có hình dung ra được không?

183 Các bạn thử hình dung ra một thầy giảng đứng trên bục giảng, và một người nào đó thách ông chỉ cho anh ta một chỗ người nào đã được báp-têm sử dụng tước hiệu “Cha, Con, và

Thánh Linh,” rồi cười nhạo vào mặt bạn và gọi bạn là người cuồng tín, bởi làm báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ, và nói rằng anh ta được Thánh Linh dắt dẫn, và nói anh ta đã có Đức Thánh Linh không? Đức Thánh Linh sẽ từ bỏ Lời của Chính Ngài không? Không, thưa các bạn. Ừ-m. Các bạn thấy không? Tôi hi vọng các bạn hiểu được điều đó.

¹⁸⁴ Tôi không biết bao nhiêu thời gian. Biến cố lớn tiếp theo có lẽ chiếm hữu tôi. Nhưng, cho đến khi điều đó xảy ra, tôi sẽ đứng ngay ở đó với Lời. Khi tôi gặp các bạn nơi tòa Phán xét, tôi sẽ đứng ngay bên Lời đó. Đó là những gì tôi tin là Lẽ thật.

¹⁸⁵ Không, các bạn không làm những việc như thế, và rồi có Đức Thánh Linh. Một lần nọ vợ một vị mục sư truyền đạo, mặc chiếc áo đầm ngồi ở đó, nó trông có vẻ rất gớm ghiếc.

Quý vị nói, “Ông không có quyền nói vậy.”

¹⁸⁶ Tôi có quyền. Đó là Lời. Giảng về Nó tất cả. Quý vị bỏ qua những điều đó, có nhiều thầy giảng nhu nhược phớt lờ đi, bởi vì họ không có gan...Có lẽ họ không được kêu gọi để rao giảng, từ ban đầu. Đúng thế. Nhưng một đay tớ thật của Đức Chúa Trời sẽ ở lại sống đúng với Lời đó. Đúng.

¹⁸⁷ Vợ mục sư ấy ngồi đó, chiếc đầm bó sát người, đeo hoa tai, và trang điểm loè loẹt, và cắt tóc ngắn. Trong khi, Đức Chúa Trời lên án toàn bộ những điều đó như là sự ô uế. Và rồi quý vị nói rằng mình đã có được Đức Thánh Linh sao?

¹⁸⁸ Tôi giảng ở đây tại Phoenix, cách đây không lâu, cũng về việc giống như thế, và vợ mục sư ấy đang ngồi trên bục giảng, với một đầu tóc cắt ngắn như con trai, và với áo đầm đến độ thậm chí thấy được cái váy lót ở trong lộ ra. Không thể xuống quá đầu gối. Khoảng trên đầu gối bốn hay năm in-sơ, thế mà ngồi trên đó; nhảy lên nhảy xuống, hát những bài hát dẫn. Tôi đã quở trách điều đó thật gay gắt như có thể được. Dĩ nhiên, ông ta sẽ không mời tôi trở lại. Tôi không mong trở lại. Nhưng ông ấy biết cái gì đúng và sai. Khi tôi đứng ở tòa Phán xét, điều đó không còn trên tay tôi nữa. Sau đó đi ra và nói...

¹⁸⁹ Một người, được gọi là giáo sư, mà tôi không nói nhưng anh ta không phải, đã đưa ra một lời nhận xét ngày nọ, trước một số

bạn bè của tôi tại một thành phố mà tôi đã từng ở. Các bạn biết người anh em này. Và người anh em này đến. Anh ta nói, ồ, anh ta nói, “Chúng tôi từng nghe Anh Branham giảng ở đây một lần.” Một thành phố nọ, và ngoài miền Tây. Và người này nói, “Ồ, Anh Branham là người tốt.” Hiểu không? Anh ta biết tốt hơn là không đụng đến tính cách. Nói, “Anh Branham, nhưng các bạn đừng có nghe những cuốn băng của anh ấy, bởi vì chúng sẽ làm cho các bạn hoang mang đấy.”

¹⁹⁰ Và tình cờ có một trong những người bạn của tôi đang đứng ở đó, nói, “Chờ một chút, thưa ông! Tôi đã bị hoang mang cho đến chừng tôi *nghe* những cuốn băng này đấy.” Đúng thế. Đó là sự khác nhau. “Tôi không thể hiểu được làm sao Đức Chúa Trời thánh khiết chịu đựng những điều như thế, khi tất cả các bạn làm vậy.” Đúng thế.

¹⁹¹ Cũng người này, cách đây không lâu, có một người khác, cùng đứng với anh ta ở một chỗ nào đó, nói, “Anh Branham là một tiên tri. Ông ấy có thể nhận biết được các sự việc. Và những điều giống như...Nhưng,” nói, “này, đừng nghe Sự dạy dỗ của ông ta, bởi vì ông ta không đúng đâu.” Một sự bày tỏ điên rồ, vụng về đến như thế!

¹⁹² Các bạn không biết rằng nếu đó là một...Tôi không phải là tiên tri. Nhưng nếu Lời của Đức Chúa Trời đúng, thì Nó đến với vị tiên tri. “Lời của Chúa đã đến với các đấng tiên tri.” Họ là người đã thông giải Lời. Thế thì, các bạn thấy, các bạn không...

¹⁹³ Nó chẳng có ý nghĩa gì cả, chỉ ẩn mình đằng sau một giáo phái nào đó, một trong những ngày đó họ sẽ bị suy sụp và bị móc meo, và hư mất trong địa ngục.

¹⁹⁴ Nhưng Lời của Đức Chúa Trời sẽ còn đến đời đời. Trên Vàng Đá ấy tôi đặt nguồn hi vọng mãi mãi, trên Lời của Chúa. Hãy để cho mọi sự khác chìm xuống. Nếu tôi mất hết thấy bạn hữu mình, mọi thứ khác, tình bạn hữu của tôi là ở trong Đấng Christ.

Nguồn hi vọng tôi được lập nên chẳng chi hơn
 Ngoài sự công bình với Lời của Chúa Jêsus;
 Khi linh hồn tôi từ bỏ mọi điều chung quanh,
 Thì Ngài là mọi hi vọng và chỗ ở của tôi.

195 Cây súng đó đã phát nổ trong ngày ấy. Tôi đã thấy. Tôi nghĩ mình đã chết. Có một cảm giác thật bình an. Tôi nhìn chung quanh. Tôi nghĩ, “Ồ, sự việc này là như vậy.” Một giáo phái sẽ làm ích chi cho tôi lúc đó? Một tổ chức sẽ làm ích chi cho tôi lúc đó? Tôi phải đứng trong hồ lửa đoán xét của Đức Chúa Trời, để bị xét đoán bởi Lời này.

196 Dẫu cho nhiều người nghĩ, tôi có lẽ phải bị cháy sém, và cong queo, và xoắn lại, và bị đẩy ra xa, nhưng tôi hi vọng được làm, nhận được phần cốt lõi chân thật từ nơi đó, trong Lời Đức Chúa Trời, và ở đó gây dựng một linh hồn cho sự Vĩnh cửu. Đúng vậy. Hãy để Đức Chúa Trời đặt nó trong bàn tay Ngài và gây dựng nó cho một đứa con biết vâng phục.

197 Làm sao có thể—làm sao một người đàn ông có thể, được Đức Thánh Linh dẫn dắt, làm một việc như thế? Hay là, một phụ nữ có Đức Thánh Linh, lại đi làm một việc như thế? Không. Ngài thì thánh khiết. Và nếu Sự Sống của Ngài ở trong các bạn, thì các bạn cũng giống như vậy. Bạn sẽ thật sự giống như Ngài.

198 Y-sơ-ra-ên, như chúng ta, nghĩ rằng họ thịnh vượng bởi vì nhờ sự liên minh với các nước khác, rằng đó là sự tán thành của Đức Chúa Trời với điều đó. Vậy thì, các bạn biết đấy, chúng ta nghĩ thế ngày nay.

199 Tôi đã nói chuyện với một số người cách đây không lâu, ở một khách sạn, mấy hôm trước, những người quan trọng trong lãnh vực tôn giáo. Và họ đã nói với tôi, “Đức Chúa Trời chứng minh rằng Ngài đang ở với chúng tôi.Ồ, chúng tôi đã gia tăng năm ngoái, thừa Anh Branham,” tôi quên là bao nhiêu trăm người, như thế.

200 Tôi nói, “Điều đó không có chút gì của sự chấp thuận cả.” Ừ-m. Đúng vậy. Nạn mãi dâm phát triển, gia tăng năm ngoái, khoảng ba mươi phần trăm; điều đó cho thấy Đức Chúa Trời ở cùng nạn mại dâm không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Ừ-m. Ừ-m. Ừ-m. Chắc chắn rồi. Ừm! Sự tranh cãi đó không đúng. Không. Quý vị không thể nói vậy được. Không, thưa quý vị. Đức Chúa Trời đứng với Lời Ngài. Bất cứ người nào khác sẽ đứng với Lời Ngài, nếu anh ta chân thật. Đúng vậy.

²⁰¹ Họ nghĩ, bởi vì họ có sự liên hiệp! Vậy thì, ở đây, chúng ta sẽ đi vào, các công việc chính phủ, trong chốc lát. Dân tộc chúng ta đã quay bỏ Lời Đức Chúa Trời, giống như Y-sơ-ra-ên đã làm. Họ đã bác bỏ Lời Đức Chúa Trời, và dân sự họ, các thầy tế lễ của họ, và các tiên tri, và vân vân, đang nói tiên tri những điều tốt cho họ. Và họ...Chúng ta có thể làm gì ngoài việc nói tiên tri sai, bởi vì điều đó đi ngược lại với Lời! Nó bị kết tội. “Đất nước mền yếu, vĩ đại của chúng ta, đặt nền tảng trên...kinh nghiệm của các cha ông chúng ta.” Thế thì hãy trở về với những gì họ đã làm. Ừ-m. Đúng. Chắc chắn vậy.

²⁰² Y-sơ-ra-ên là một dân tộc vĩ đại. Nhìn vào các tổ phụ của họ, nhưng Đức Chúa Trời đã không tiếc họ. Vị tiên tri già đầu hói đó đã đưa Lời đến cho họ, và điều đó đã xảy ra đúng hoàn toàn theo cách ông đã nói. Hãy đọc lại lịch sử của các bạn ở đây và tìm xem thử điều đó có đúng không. Nó xảy ra thật chính xác như cách mà ông đã nói. Và ông đã lên án họ, tuy nhiên, họ đứng đó, và các thầy tế lễ thánh thiện của họ với chiếc áo khoác thánh trên mình, rảy nước *này*; và sẽ không dịch chuyển một gang tay, theo cách *này* hay cách *kia*, bởi vì nó là điều gì đó theo cách *này*, một truyền thống hay là điều gì đó.

²⁰³ Chúa Jêsus phán, “Các người thuộc về cha các người, là ma quỷ, và các người sẽ làm các công việc của nó.” Họ dẫn Ngài đi và kết tội Ngài, và treo Ngài lên cây gỗ, và giết Ngài. Hoàn toàn đúng. Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại. Vâng, thưa quý vị.

²⁰⁴ Không, họ sẽ không. Chúng ta hẳn không tin A-mốt ngày nay, chút nào. Và ngày nay chúng ta đã lập nên một liên minh. Chúng ta có những gì mà chúng ta gọi ngày hôm nay...Chúng ta nghĩ đó là Đức Chúa Trời thì “tán thành,” bởi vì các tổ chức của chúng ta đang gia tăng và—và mọi thứ đều đi vào quy củ của nó. Chúng ta nghĩ như vậy là Đức Chúa Trời thì “tán thành” về điều đó. Các bạn biết đấy, họ liên kết với nhau, tôi nghĩ là, khoảng hơn hai hay ba triệu tín hữu Tin Lành. Và Công giáo đã lên đến hơn vài triệu. Thấy không? Họ nghĩ đó là sự tán thành của Đức Chúa Trời, bởi họ là Công giáo. Tín đồ Tin Lành nghĩ đây là sự tán thành của Đức Chúa Trời, vì họ là người Tin Lành. Hừ! Thật là vô lý. Nó là bia

đỡ đạn. Nó là tàn tro nguyên tử. Nó là sự thịnh nộ của Đức Chúa Trời được lập nên, để nổ tung. Điều đó hoàn toàn chính xác.

Các bạn hãy nghe tôi. Tôi sẽ nói với các bạn Lời của Chúa. A-men.

205 Hãy nhìn lại chúng ta. Hãy nhìn vào thế giới ngày nay. Nhìn vào đất nước của chúng ta. Chúng ta được gia nhập vào với Liên Hiệp quốc. Trong đó có gì? Một đám người không tin kính. Và chúng ta, với sự táo bạo thậm chí không để lời cầu nguyện được dâng lên trước khi những kỳ họp của chúng ta đến.

206 Tôi há chẳng đã đọc ra ở đây, “Làm sao hai người có thể đi chung được trừ phi họ đồng ý với nhau? Đức Chúa Trời không làm điều gì mà Ngài không bày tỏ cho các tôi tớ của Ngài, là các đấng tiên tri. Làm sao hai người đi chung được trừ phi họ đồng ý với nhau?”

207 Khi mà, chúng ta đưa Hồi giáo, Phật giáo, những chủ nghĩa vô thần, không tin kính, ích kỷ, mọi thứ khác, vào trong nó. Các bạn nghĩ—các bạn nghĩ Đức Chúa Trời có thể ngự vào một cái gì như thế không?

208 “Ồ,” các bạn nói, “điều đó, ồ, chúng tôi liên hiệp lại với họ. Chúng tôi có mọi sự bảo vệ phương Tây.”

209 Họ có mọi nước chung quanh họ, bảo vệ. Nhưng vị tiên tri ấy nói, “Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt các ngươi. Chính Đức Chúa Trời mà các ngươi hầu việc sẽ hủy diệt các ngươi, vì sự ngu dại của các ngươi.” Ông cũng nói điều đó sáng hôm nay. Ông sẽ rửa sả, từ Nhà Trắng thẳng xuống nông trại nghèo nàn. Ông chắc chắn sẽ làm vậy. Ông sẽ rửa sả họ, bằng Lời Đức Chúa Trời. Ông chắc chắn sẽ làm vậy. Đó là con đường của một tiên tri thật.

210 “Hãy nhìn xem chúng tôi, hỡi các giáo hội.Ồ, chúng tôi là giáo hội Công giáo Rô-ma thánh vĩ đại!” Trong Kinh Thánh, nói, đó là DÂM PHỤ.

211 “Chúng tôi là những tộc trưởng của các tổ phụ, các giáo hội Tin lành, thấy đều hợp nhất với nhau, và được gọi...được gọi là Hội Đồng Giáo Hội Thế Giới.” Những gái điếm của DÂM PHỤ, Kinh Thánh nói vậy. Đó chính xác là những gì Nó nói. Ừ-m. Và

tuy nhiên chúng ta nghĩ, “Và giờ đây tất cả các giáo hội đang đi chung với nhau.”

²¹² Ông Collins, một trong những người bạn của tôi, anh em này ở California, hay, ở Arizona gì đó. Của anh-...của anh...Pete, [Anh Neville nói, “Elmer.”—Bt.] Elmer. Tôi nói, “Ồ, tôi đoán anh định đi đến nhà thờ Giám Lý tốt đẹp nào đó.”

²¹³ Đáp, “Tôi đã ra khỏi nó khi họ gia nhập Hội Đồng Giáo Hội ở trên đó.”

²¹⁴ Tôi nói, “Xin Chúa ban phước cho anh. Anh đang ở gần Vương Quốc rồi đấy, anh ạ.” Ừ-m. Vâng, thưa các bạn.

²¹⁵ Giáo điều, dựa trên sự liên hiệp với con người, và với các học thuyết do con người làm ra của họ, và rời bỏ Lời Đức Chúa Trời. Những gì chúng ta cần là một tiên tri ngày hôm nay, làm nổ tung Lời ấy ở trong đó. Chính xác vậy. Vâng.

²¹⁶ Họ, họ giữ sự an toàn trong vòng chính họ. “Ồ, chúng tôi đã gia nhập. Chúng tôi, tín đồ Ngũ Tuần, chắc chắn, chúng tôi gia nhập vào Hội Đồng Giáo Hội Thế Giới, bởi vì ở đó chúng tôi có sự thông công. Chúng tôi sẽ giành thắng lợi trên bọn họ.” Giống như một phụ nữ đi vào một quán rượu, để say rượu cùng với chồng mình, để lôi kéo anh ta đến với Đức Chúa Trời. Còn giống hơn nữa người chồng đi với vợ, đến quán rượu, những ngày này, để say rượu, để lôi kéo chị ta về với Đức Chúa Trời. Vô lý! Hãy ra khỏi địa phận của ma quỷ.

²¹⁷ Khi điều gì chống nghịch lại Lời đó, thì tôi chống lại nó. Điều đó làm tôi chống lại mọi tổ chức, bởi vì nó chống nghịch Lời. Phải làm cho mọi kẻ tin cảm nhận cách đó. Ừm!

“Ồ,” họ nói, “nhưng, nhớ rằng, chúng tôi đã có...”

²¹⁸ Tôi có một bài báo quan trọng, ai đó đã gửi cho tôi từ Arizona, nói về cách trưởng lão này *A* hay *B* gì đó, ngày nọ, đã nói, “Giáo hoàng John thứ Hai mươi Hai,” hay những gì họ gọi ông, “đã có...Ông ấy là một người tốt. Ông là người duy nhất từng bàn về việc thống nhất các giáo hội, Công giáo và Tin Lành, với nhau.” Nói, “Điều đó có lẽ không đến trong thời kỳ của chúng ta, nhưng, khoảng mười lăm hay hai mươi năm nữa, nó sẽ có ở đây.”

219 Tôi nghĩ, “Anh à, anh là một trưởng lão, anh đang nói tiên tri, mà không biết điều đó.”

220 “Điều đó đến trễ hơn chúng ta nghĩ.” Anh chàng đó đã viết cho tôi, đã viết trên đầu trang, “Nó đến trễ hơn chúng ta nghĩ.” Anh ta cũng đã nghe những cuốn băng. Vâng, thưa quý vị. Anh nói, “Điều đó đến trễ hơn chúng ta nghĩ.” Nói, “Anh Branham, anh chẳng đã nói điều này, trước đây mấy năm?”

221 Tôi nói, “Chắc chắn rồi.” Vâng, thưa quý vị. Nó đang ứng nghiệm, bởi vì đó là Lời Chúa. Nó phải xảy ra. Chắc chắn. Vâng.

222 Họ nói, “Ồ, trưởng lão thánh này, quý vị có nghĩ ông ta biết điều gì đó hơn con người bình thường không?” Không, thưa quý vị. Nếu ông ta chối bỏ Lời Đức Chúa Trời, nhìn vào Nó như thế, ông ta không thể.

223 Tôi không quan tâm có bao nhiêu giáo hoàng, tiên tri, và bất cứ gì khác các bạn có ở giữa các bạn. Nếu các bạn ra khỏi Lời, thì các bạn ra khỏi Lời. Đúng thế. Làm sao Đức Chúa Trời có thể ban phước cho điều như vậy, trong khi họ chối bỏ chính Lời của Đức Chúa Trời? Làm sao Ngài có thể chúc phước điều gì bên ngoài Lời Ngài, điều gì đó mà đối lập với Lời Ngài? Làm sao Ngài có thể chối bỏ Nó?

224 Làm sao bạn có thể chúc phước cho bệnh ung thư đang gặm nhấm bạn? Làm sao bạn có thể chúc phước cho một—một—một dây điện mà bạn đang nắm, bạn nói, “Ồ, hãy giữ lấy tôi và thiêu cháy tôi đi”? Điều đó thật là điên rồ.

225 Làm thế nào Đức Chúa Trời ban phước cho điều gì chống nghịch lại Lời Ngài? Vạy nên hãy trở về với Lời! Ừ-m.

226 Đám thầy giảng quý vị, giống như những chó săn, chuyện gì xảy ra với quý vị vậy? Quý vị đi ra đây và bán quyền thừa kế của mình để đổi lấy một bữa ăn súp thịt hầm, để lái xe Cadillac đi dạo hay cái gì đó, hay một tòa lâu đài cao, đồ sộ ở một nơi nào đó, và một nhà thờ lớn hàng triệu đô-la. Và tất cả những thứ khác giống như thế, và bán quyền thừa kế của mình, và hổ thẹn và sợ phải giảng về Lời của Đức Chúa Trời cho hội chúng của mình. Nay, các bạn có thấy hổ thẹn về chính mình không? Và tự xưng mình là đầy tớ, là tiên tri của Đức Chúa Trời, mà bán quyền thừa

kế để đổi lấy một món xúp của thế gian. Các bạn sẽ ập ra giống gì? Giống như Ê-sau đã làm. Ồ, thật là sỉ nhục!

²²⁷ Ồ, không! Đức Chúa Trời thánh khiết luôn quan phòng Lời Ngài, để chứng thực Nó, không thể ban phước cho điều gì đó mà chống nghịch lại Lời Ngài. Bây giờ hãy lắng nghe. Tôi biết tôi đang nói hơi quá giờ một chút, và có lẽ tôi làm cho các bạn thấy ngột ngạt đến chết. Nhưng, hãy xem, tôi muốn hỏi các bạn đôi điều. Làm sao có thể một Đức Chúa Trời thánh khiết, Đấng đã phán Lời Ngài và nói, “Này, cả trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời Đó sẽ không qua đi bao giờ, không một Lời nào của Nó,” vậy thì làm sao Ngài có thể chấp nhận điều nào đó mà đối nghịch lại Lời đó và chúc phước cho nó được chứ? Làm sao Ngài có thể làm như thế được? Hãy xem. Ngài chứng minh, chính Ngài. Ngài chứng thực Lời Ngài. Ngài nói những gì đúng, không phải bởi tư cách hội viên.

²²⁸ Hãy nhìn vào Mô-áp. Mô-áp cũng có Lời của Ngài, Mô-áp. Y-sơ-ra-ên có Lời Ngài; và Mô-áp có một hình thức tin kính, với Lời Ngài. Họ dâng bầy của lễ, những con bò đực tinh sạch, trên bầy bàn thờ; một con sỏ trọn vẹn, một của lễ dâng trọn vẹn. Rồi, bên cạnh đó, họ đã lấy bầy con chiên đực, nói rằng họ tin vào sự đến của Con Đức Chúa Trời, và dâng chúng lên đó, với tổng giám mục của họ. Tất cả những người có chức sắc, tất cả các thầy tế lễ và thầy cả thượng phẩm của họ, mọi người khác nữa, đứng chung quanh đó cùng với các vua và các vị lãnh tụ của họ, và bất cứ thứ gì nữa, và đã dâng lên của lễ này thật sự sùng kính như họ có thể, chống lại Y-sơ-ra-ên.

²²⁹ Và có mấy người Y-sơ-ra-ên dưới đó, trông giống như, một nhóm người bạo loạn. Nhưng điều gì ở cùng Y-sơ-ra-ên? Đức Chúa Trời ở trong chiến dịch của họ. Ngài đã chứng minh chính Ngài, rằng Ngài đang ở với họ. Thấy không?

²³⁰ Cho dù họ có bao nhiêu trưởng lão, giáo hoàng, hay bất cứ cái gì đi nữa, thì Đức Chúa Trời vẫn không thể ở cùng họ cho đến khi Ngài chứng minh chính Ngài với họ. Và chừng nào họ đi ra khỏi Lời Ngài, và chối bỏ Lời Ngài, thì làm sao Ngài có thể ở với họ được? Không có dấu hiệu nào về Đức Chúa Trời hằng sống ở giữa họ.

231 Làm sao Đức Chúa Trời có thể ở giữa Liên Hiệp quốc, khi hai người không đồng ý với nhau thì há họ cùng đi chung được sao?

232 Bây giờ, hãy nhìn ở đây. Có một cái gọi là, Hội thánh Đấng Christ, gia nhập với những người Ngũ Tuần. Ngũ Tuần nói rằng họ tin vào việc nói tiếng lạ. Họ tin vào chứng cứ của Đức Thánh Linh, việc nói tiếng lạ. Họ nói họ tin vào *điều này, điều kia, và điều nọ*. Họ tin vào những dấu kỳ và phép lạ. Hội thánh Đấng Christ cười nhạo họ, nói rằng, “Các người là những kẻ tin vớ vẩn! Thời đó đã qua rồi.” Làm sao hai bên có thể đi chung khi họ không đồng ý với nhau? Và họ đã liên kết với nhau. Họ đang làm gì? Họ tìm kiếm sự an toàn lẫn nhau. Hãy tránh xa những nhóm người như vậy!

233 Sự an toàn của tôi là ở trong Đấng Christ và trong Lời Ngài, vì Lời Ngài là chính Ngài. Đúng thế.

Không dấu hiệu nào của Đức Chúa Trời hằng sống, không có gì cả.

234 Đó là những gì Chúa Jê-sus phán, “Nếu Ta không bày tỏ Lời, thì các ngươi đừng tin Nó. Nếu Đức Chúa Trời không phán và nói tiên tri qua Ta, và nói qua Ta và làm qua Ta đúng những gì Đấng Mê-si được định phải làm, thì các ngươi đừng tin Ta.”

235 Thế thì, một người nói rằng người ấy là một tiên tri được Đức Chúa Trời sai đến, mà lại chối bỏ Lời sao? Đức Chúa Trời thương xót với người như vậy! Làm sao Đức Chúa Trời có thể làm như vậy?

236 Cho tôi hỏi, hỏi, điều này bây giờ. Tôi—tôi không biết khi nào tôi sẽ lại giảng cho các bạn. Điều đó tùy thuộc vào Đức Chúa Trời. Tôi chỉ đang dự trữ Thức Ăn, như Ngài phán bảo tôi trong khả tượng hồi đó, đặt Nó trong những thùng lớn.

237 Các bạn có thể hỏi tôi, “Làm thế nào A-mốt có thể thấy trước những gì sắp xảy ra với họ?” Tại sao, điều đó trông tốt thật.

238 Hãy xem. Bây giờ hãy nhìn ở đây. Nào, hãy nghe cho rõ nào. Bởi vì, Điều này thấy đều nằm trong băng ghi âm, và Nó thì đi, Nó sẽ truyền đi toàn cầu. Hiểu không? Bây giờ làm thế nào...Hãy xem đây.

²³⁹ Đó là Y-sơ-ra-ên. Các trường thần học của họ có vẻ tốt hơn trước đây. Không ai làm phiền họ hết. Họ có những tôn giáo riêng của họ. Không có ai nói rằng, “Các bạn không thể thờ phượng Đức Giê-hô-va.” “Cứ tiến hành,” các nước ngoại giáo nói, “thờ phượng. Chúng ta đã có một sự thỏa thuận, với nhau.”

²⁴⁰ Vị tiên tri đó đã nhìn thấy qua điều đó. Hiểu không? Vị tiên tri ngày hôm nay cũng sẽ nhìn thấy qua điều đó. Hiểu không?

²⁴¹ “Cứ tiến hành.” Và Y-sơ-ra-ên nói, “Ồ, chúng ta hãy ăn, uống, và vui vẻ.” Vì vậy họ đã tụ tập lại với nhau thành nhóm và lập nên những tín điều, và những tổ chức, những giáo phái, và các thứ, và làm cho lộn xộn cả lên. Và những người nữ của họ cứ sống trong sự xa hoa và tội lỗi ở ngoài đó. Chao ôi, đàn đúm trong những quán rượu và mọi thứ, ăn mặc hở hang, một chiếc váy lụa ngắn trông mỏng manh trên người. Nếu các bạn đã từng nhìn thấy lịch sử của—của họ trong các thời kỳ, họ trông như thế nào, ồ, hầu như chỉ một phần ba những điều xấu xa họ đã làm so với ngày hôm nay. Không hoàn toàn, mặc dầu, bởi vì họ không thể. Vâng. Và họ đã làm và thực hiện như thế nào; và các vua, và các thầy tế lễ, và mọi người khác.

²⁴² Chúa Jê-sus phán, “Khốn cho các người là những kẻ giả hình, các người nuốt nhà của những đàn bà góa.” Ngài đã phán điều đó. Và mọi việc này họ đang làm.

²⁴³ Vị tiên tri ấy đứng đó, nhìn xuống điều đó, dân tộc đó như thế, không lạ gì tấm lòng ông như bị xé ra khỏi lồng ngực. Vâng, thưa các bạn.

²⁴⁴ Vậy thì, các bạn hỏi, “Làm sao ông ta biết được điều gì sắp xảy ra? Làm thế nào ông có thể thấy trước được điều đó? Làm thế nào?” Tất cả trông có vẻ đúng. Ồ, họ có nhiều thứ để ăn. Họ có nhiều thứ để mặc. Họ, họ có những nhà thờ to lớn. Họ đang thịnh vượng. Tiền bạc vung vãi khắp nơi, sống xa hoa. Nhảy nhót trên đường phố, vô đạo đức, và mọi sự cứ xảy ra, và mọi sự đang tốt đẹp. Giống như nước Mỹ ngày hôm nay. Trên máy truyền hình đầy đầy những trò cười dơ bẩn, phụ nữ ăn mặc bán khỏa thân, mọi thứ khác. Mọi thứ các bạn nhìn thấy chỉ toàn là điều ô uế và tội lỗi. Các bạn không phải nhìn trên truyền hình, cứ mở mắt ra, nhìn khắp nơi. Con gái, con trai, đàn ông, đàn bà: đều hút thuốc,

uống rượu. Những Giê-sa-bên tự xưng họ là Cơ-đốc nhân. Những tội lỗi ô nhơ mà tự xưng là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo, và Ngũ Tuần. Ừ-m. Ừ-m.

Không lạ gì mắt ông nhúu lại khi ông nhìn đó. Hừ! Đúng thế.

²⁴⁵ “Tất cả trông có vẻ tốt đẹp. Làm sao ông có thể cứu được nó? Nếu chúng ta sẽ làm...Làm sao? Làm sao? Nhìn đây này. Ồ, chúng ta—chúng ta có hơn một triệu người. Chúng ta—chúng ta có...Chúng ta...Những tòa nhà của chúng ta, ồ, những giáo hội của chúng ta rất lớn, chúng ta phải xây dựng những nhà thờ mới. Ồ, chúng ta đã có rất nhiều tiền, chúng ta không biết làm gì với nó. Tại sao, chúng ta cứ xây dựng những nơi đẹp đẽ nhất trong—trong đất nước này. Những nhà thờ lớn nhất ở đây, chúng ta đều sở hữu chúng. Và chúng ta vẫn còn nhiều tiền. Các bạn có nghĩ Đức Chúa Trời đã ban phước cho chúng ta không?” Không. Các bạn ra khỏi Lời của Ngài.

²⁴⁶ “Và, Anh Branham, anh có ý nói là Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt điều này sao?” Vâng, mọi người trong bọn họ.

“Làm sao anh biết được?” A-mốt, làm sao ông biết được?

²⁴⁷ Cũng giống như một bác sĩ chẩn đoán một ca bệnh. Khi ông tìm ra được căn bệnh trên người bệnh nhân, thì ông biết phải làm gì. Ông biết bệnh nhân đó bị mắc bệnh gì. Ông biết nó tiến triển ra sao. Và ông biết những gì sẽ xảy ra. Đó là cách của một tiên tri, một tiên tri thật, khi ông thấy. Tôi không quan tâm những gì các bạn đang làm. Khi ông nhìn thấy tội lỗi gia tăng, đó là chứng bệnh ung thư ăn lan. Và nó như là một thực trạng, trong tín đồ Ngũ Tuần và tất cả những giáo phái còn lại khác, nó không quay trở về được. Nó ở vào một giai đoạn nguy cấp. Họ đang đi đến chỗ hư mất.

²⁴⁸ Đó là cách mà A-mốt có thể chẩn đoán tình thế. Ông chẩn đoán nó bởi Lời Đức Chúa Trời. Đó là cách một tiên tri...một tiên tri thật chẩn đoán cảnh ngộ, và nói với những người phụ nữ rằng, “Các chị đừng bao giờ cố gắng đi đến tòa Phán xét với đầu tóc ngắn, khi các chị biết rõ hơn.” Nói với đàn ông các anh, những người còn lại trong quý vị, và thầy giảng các anh chối bỏ Lời, và có hình thức tin kính, và gia nhập các tổ chức, để làm

lệch lạc vấn đề, khi mà quý vị biết rất rõ. Các bạn hãy nhìn vào Lời giống như các tiên tri thật sẽ nhìn. Sự chẩn đoán trường hợp nói rằng, “Sự chết! Sự phân rẽ!” Giống như một bác sĩ, ông biết ca bệnh. Ông biết loại triệu chứng gì nó mắc phải.

249 Nhìn xem đất nước này. Khi các bạn nói, “Ngũ Tuần đã làm vậy.” Khi mà, họ sẽ không để cho các bạn đến với nhà thờ, bởi vì các bạn giảng cho phụ nữ về việc tóc ngắn, và Kinh Thánh lên án điều đó. Họ sợ các bạn sẽ nói điều gì đó về...

250 Ngày nọ ở đây, khi tôi chuẩn bị một vài chiến dịch, Roy Borders đã ở, trên dọc bờ Duyên hải phía Tây, họ đem ông đi cùng, một nhóm các mục sư truyền đạo, khoảng, ờ, tôi đoán khoảng bốn mươi hay năm mươi người của họ, đến chỗ tôi có một buổi nhóm lớn. Họ nói, “Ông Borders, tôi muốn hỏi ông một vài chuyện.” Nói, “Có thật là Anh Branham dùng Danh Đức Chúa Jêsus Christ để làm báp-têm không?”

251 Ông Borders, một quý ông rất có uy tín, như các bạn biết Anh Borders từ đây. Anh nói, “Thưa các ông,” ông nói, “Anh Branham, khi anh ấy ra khỏi các chiến dịch, ở ngoài, điều này,” nói, “anh ấy không giảng. Anh ấy cứ tiến hành và cầu nguyện cho sự đau yếu của các anh. Đó là những gì anh ấy làm.”

252 Nói, “Đó không phải là điều tôi muốn hỏi ông,” vị trưởng lão nói. “Thật vậy à?” Lúc ấy, họ đã có các băng ghi âm. Họ biết. Nói, “Có phải ông ta đã làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ không?”

253 Ông đáp, “Vâng, trong nhà thờ của chính anh ấy. Đó là một nơi duy nhất mà anh ấy làm báp-têm, trong chính nhà thờ của anh ấy.”

254 Ông ta nói, “Chính là điều đó. Tôi chỉ muốn biết thế thôi. Chúng tôi không muốn có ông ấy. Chúng tôi không cần kẻ dị giáo đó ở trong vòng dân sự của chúng tôi.”

255 Và ngày kia, khi người bạn thân của tôi, Ed Daulton, nhận được một lá thư từ giáo hội Báp-tít. Ông ấy nói, “Chúng tôi dứt phép thông công anh khỏi sự thông công Báp-tít, bởi vì anh đã gia nhập vào dị giáo của việc làm báp-têm nhưn Danh Chúa Jêsus.”

256 Tôi muốn đứng với Phao-lô, “Trong những gì thế gian gọi là dị giáo, đó là cách tôi thờ phượng Đức Chúa Trời, bởi vì đó là Lời Ngài.” Vâng, thưa quý vị. Vâng. Ồ, chắc chắn.

257 Bác sĩ chẩn đoán ca bệnh. Ông ta thấy nó nằm ở đâu. Một tiên tri thật chẩn đoán sự việc, bởi Lời. Ông làm gì? Một bác sĩ chẩn đoán ca bệnh của mình, bởi triệu chứng của nó. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ông nhìn vào triệu chứng và ông thấy được nan đề xảy ra với bệnh nhân. Ông nhìn thấy được nó sẽ tiến triển đến đâu, và nói, “Chẳng làm được gì cả.”

258 Và một tiên tri thật dùng Lời của Đức Chúa Trời để chẩn đoán các trường hợp, đưa Thuốc vào điều trị nó. Và dân sự đã ném Nó trở lại vào mặt người. Điều gì sẽ xảy ra? Hư mất, chỉ thế thôi; ưa thích sự vui chơi, nhóm người chạy theo thế gian của cái gọi là giả hình! Nhưng đó là con đường của một tiên tri thật. Hiểu không? Ồ, chao ôi!

259 Ông nhìn thấy những bệnh tật. Ông nhìn thấy rằng họ đã xa cách Lời. Ông đã thấy Lời. Và ông biết những hậu quả mà sẽ đến. Ông nhìn thấy cuộc sống xa hoa mà họ đang sống, thấy cách mà những người nữ đang hành động. Ông nhìn thấy cách những thầy tế lễ làm, cách họ đi xa khỏi sự thờ phượng thật của Đức Chúa Trời thế nào, và những việc như thế. Ở đó, ông có—ông có câu trả lời. Ông nói, “Đức Chúa Trời mà các ngươi tuyên bố mình sẽ hầu việc sẽ hủy diệt các ngươi.”

“Tại sao?”

260 “Các ngươi không vâng giữ các Điều răn của Ta.” Và tuy nhiên họ nghĩ họ có giữ. Tôi chẳng đã đọc nó ra ở đây sao? Câu 2, câu 4...chương thứ 2, câu 4, “Bởi vì Ta đã chọn các ngươi trở nên... Ta đã chọn các ngươi, trong mọi họ hàng trên đất, và tuy nhiên các ngươi từ bỏ không bước đi trong các Điều răn của Ta.” Anh em nghĩ...

261 Tiên tri già, đầu hói ấy đang đứng đó với bộ râu bạc ấy; đôi mắt chớp nhanh, phát ra ánh lửa; nói với nhóm các thầy tế lễ cùng mấy người khác ở đó, mà rằng, “Đức Chúa Trời mà các kẻ giả hình các ngươi đang hành động như các ngươi đang hầu việc đó, cũng chính là Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt các ngươi.” Anh em

ngĩ ông sẽ có được sự hợp tác không? Hừ! Ông nói...Ồ, chào ôi! Ông, thử xem ông ngày hôm nay và thấy liệu ông sẽ hợp tác không. Không. Nhưng ông làm gì? Đó là con đường của một tiên tri thật. Ông đã có Lời. Ông biết Nó là gì.

Giống như Mi-chê trong thời xưa...

²⁶² Đứa bé mà tôi đã dâng, cách đây vài phút, tôi đã bỏ qua một số về điều đó, bởi vì tôi vội vì thời gian đã hết.

²⁶³ Nhưng, Mi-chê, khi ông đứng trước A-háp, ông nhìn vào họ. Ông đã biết Lời. Mi-chê đã giảng Lời đó cho họ. Tại sao? Mi-chê luận về khái tượng của mình, Sự dạy dỗ của mình, với Lời Đức Chúa Trời. Và ông đã thấy rằng Sự dạy dỗ và Lời của ông thì giống nhau. Bởi vì, Lời phán rằng Ngài sẽ rửa sả A-háp, và Ngài sẽ khiến chó đến liếm máu của hắn. Đó là những gì Lời đã phán.

²⁶⁴ Vì vậy, Mi-chê có một khái tượng. Đó là, ông sẽ là một tiên tri. “Thấy những gì Lời đến với tôi.” Và ông đã cầu nguyện, “Ôi lạy Chúa là Đức Chúa Trời, tôi phải làm gì? Tôi phải nói gì với nhóm thầy giảng đứng ở đây? Đây là hết thầy những tổ chức. Mọi người trong xứ này đều nhóm lại với nhau để chống đối tôi, Chúa ôi. Ở đây tôi đứng trước mặt vua. Tôi phải nói gì đây?”

²⁶⁵ Và ông đi vào một khái tượng. Nói rằng, “Hãy đi lên. Cứ đi lên.” Nói, “Nhưng tôi nhìn thấy Y-sơ-ra-ên tản lạc như chiên không có người chăn.” Vâng.

²⁶⁶ Trưởng—trưởng lão giáo khu trong xứ bước đến và vả vào miệng ông, mà rằng, “Thần của Đức Chúa Trời, Lời Đức Chúa Trời, đi đâu, khi Nó ra khỏi ta?” Ra khỏi ông ấy ư?

²⁶⁷ Các bạn có biết Đức Chúa Trời phán gì không? Ngài để cho một quý, đến ở giữa họ, bởi vì họ đã bắt đầu, ra khỏi Lời.

²⁶⁸ Kinh Thánh nói, “Nếu họ không tin Lời, Ngài sẽ cho họ những điều ảo tưởng, để tin lời dối trá, và sẽ bị đi vào địa ngục bởi nó.” Đó là chính xác những gì các tổ chức này và dân sự của đất nước này đang làm ngày hôm nay, tin vào lời dối trá, để bị vào địa ngục bởi nó. “Vì dưới Trời chẳng có Danh nào khác ban cho loài người để nhờ đó mà anh em phải được cứu.” Các tổ chức, các hệ phái, vân vân, cùng hàng lối đó. Vâng.

269 Vậy thì, các tiên tri khác này đã...?...Những tiên tri khác này nhìn xem điều gì? Họ là những tiên tri. Vâng, thưa các bạn. Họ là những tiên tri. Nhưng ước gì họ đã dừng lại và xem xét lời tiên tri của họ với Lời!

270 Nếu những người Giám Lý ngày hôm nay chịu dừng lại và kiểm tra lời nói tiên tri của họ, thì họ sẽ không bao giờ rảy nước người khác. Họ sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Họ sẽ làm báp-têm cho mọi người bằng sự dầm mình, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Nếu như Phúc Âm Ngũ Tuần dừng lại ngày hôm nay và nhìn vào lời nói tiên tri của họ, họ sẽ quay trở về với Lời. Nếu Một Ngôi, ngày nay, sẽ dừng lại và xem xét lời tiên tri của họ, họ sẽ trở về với Lời.

271 Nhưng, các bạn thấy, nếu như các tiên tri họ đã dừng lại và kiểm tra lại lời tiên tri của mình! Họ lý luận. Họ nói, “Điều đó thuộc về chúng ta. Vậy chúng ta hãy lên Ra-mốt Ga-la-át và chúng ta sẽ chiếm lấy nó, bởi vì nó thuộc về chúng ta. Giô-suê cho chúng ta có xứ đó.”

Nhưng Mi-chê nói, “Điều đó nghe có vẻ hợp lý thật.”

272 Nhưng đó là sự việc của nó. Các bạn không cần lý luận. Các bạn cần tin những gì Đức Chúa Trời phán. Dừng lý luận gì cả.

273 Điều gì xảy ra nếu Áp-ra-ham đã lý luận? Làm thế nào ông đã từng bỏ xứ của mình? Làm thế nào ông đã một trăm tuổi, vẫn dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời, và họ sẽ có một đứa con bởi Sa-ra, mà bà đã chín mươi?

Hãy quăng xa những lý luận. Các bạn chỉ tin.

274 Các bạn để cho ma quỷ nói với mình, “Anh biết không, Anh Branham chẳng phải là gì cả ngoài một kẻ giả hình.”

275 “Bây giờ, bây giờ tôi chờ, để tôi xem anh ấy là tiên tri không. Chúng ta hãy xem anh ấy có giảng dạy đúng không. Để tôi trở lại với Kinh Thánh.” Dừng, đừng đi...Ngài sẽ không cho các bạn làm điều đó. Không, không. Hiểu không?

276 Nhưng anh ta sẽ nói điều gì đó xấu về tôi, mà anh ta có thể có quyền nói, thế thì các bạn cứ ghi nhận điều ấy, dừng lại và bắt đầu lý luận, “Đúng thế. Anh ta đã không nên làm điều này. Anh

ta đã không nên làm *điều kia*.” Anh em bắt đầu nhìn vào tôi, ồ, anh em thật sự có rất nhiều.

277 Và anh em có thể nhìn xem Chúa Jêsus. Anh em có thể tìm thấy nhiều. Hãy nhìn xem Ngài, chỉ một chút. Tôi sẽ đặt mỗi người trong anh em vào vị trí của một mục sư truyền đạo. Bây giờ chúng ta sẽ quên rằng Ngài đã từng ở trên đất. Đây là một Cậu Bé được chứng minh, trên toàn thế giới, rằng Ngài là một—một đứa Con hoang. Mẹ Ngài mang thai Ngài trước khi bà và cha Ngài lấy nhau. Điều đó đã được chứng minh. (Bây giờ, họ sẽ không đến với Lôi, “Một trinh nữ sẽ chịu thai.”) Họ chỉ theo những gì họ nghe, đấy, “Một đứa Con hoang.” Chẳng phải là họ bảo Ngài là Người được sinh ra trong tội lỗi, mà cố dạy dỗ họ chẳng? Tôi...Thấy không?

278 Và hãy nhìn vào những gì Ngài đang làm. Ngài thật sự đã xé toang mọi giáo hội có trong đất nước. Có đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Các tổ chức, mọi thứ khác.

279 Ngài là gì? “Chỉ là Cậu Bé nào đó lớn nhanh đi loanh quanh như thế, trở thành Thanh niên, không giáo phái. Hãy nói cho tôi biết Anh thuộc giáo hội nào. Cha của Anh là ai? Anh nói Giô-sép không phải là cha của Anh à?”

“Giô-sép không phải là cha Ta,” Ngài đáp.

“Thôi được, vậy Cha của Anh là ai?”

“Đức Chúa Trời là Cha Ta.”

280 “Ồ, Anh thật cuồng tín! Chính xác Anh là thế. Anh, là một Con người, mà lại dám nói rằng Đức Chúa Trời là Cha của Anh sao?”

281 Ước gì họ tra xét đã điều đó bằng Lôi! Ha-lê-lu-gia. Các bạn không thấy gì chẳng? Lôi đã trở nên xác thịt. Họ đã không kiểm tra lại khái tượng của họ bằng Lôi. Chính là thế.

282 Đó là nan đề ngày hôm nay. Các bạn không tra xét lại khái tượng của mình với...lời tiên tri của—của mình và giáo lý của mình, bằng Lời của Đức Chúa Trời. Ai đó cố nói với các bạn về Lẽ thật, thì các bạn không nghe theo họ, giống như A-mốt, A-mốt đã nói. Các bạn làm cũng giống như vậy.

283 Bây giờ hãy nhìn đây. Ngài đang trong tình trạng này. Vậy thì, các bạn sẽ lên án Ngài, có lẽ, đúng vậy, nếu các bạn đã không trở về với Lời. Họ cũng làm như thế. Họ lên án Ngài ngày hôm nay.

284 Điều gì xảy ra nếu chị em phụ nữ, ở đây và ở đây, vâng, tại sao các chị không xem xét lại ý kiến của mình về việc cắt tóc ngắn bằng Lời, và hiểu những gì Nó nói? Thấy không? Tại sao các chị không chịu làm những điều đó?

285 Tại sao các bạn không xét lại phép báp-têm của mình, về “Cha, Con, Thánh Linh,” được gọi là, “ba ngôi” sai lạc đó, mà chẳng là gì cả ngoài ba chức vụ của một Đức Chúa Trời, các chức danh? Không có tên nào gọi là “Cha.” Không có một cái tên nào như vậy, “Cha, Con, và Thánh Linh.”

286 Danh của Cha, Con và Thánh Linh, đó là, “Đức Chúa Jêsus Christ.” Hãy xem xét lại phép báp-têm của các bạn với cách mà mọi người trong Kinh Thánh đã được ban báp-têm. Nếu các bạn không kiểm tra tư tưởng của mình bằng Lời, các bạn—các bạn ắt trở lại và chịu báp-têm trong Danh của “Đức Chúa Jêsus Christ.”

287 Đó là những gì Phao-lô đã bảo họ làm. Và nói, “Nếu người nào khác dạy dỗ điều chi khác, hãy để người ấy—hãy để người ấy sẽ bị rửa sạch, dù là một Thiên sứ giáng xuống.”

288 Các bạn biết không, nhiều lần, các Thiên sứ giáng xuống. Ôi, cách mà Ngũ Tuần ăn thứ đó thế nào!

289 Còn khi Thánh Martin đang đứng đó, và ở đây có một người sáng láng đứng trước mặt ông thì sao?

290 Người mà được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, người mà tin Đức Thánh Linh, và vâng giữ Lời! Và Rô-ma đã hất bỏ ông ra ngoài, và làm mọi thứ đối với ông, cố buộc ông vào những giáo điều và tín lý do con người tạo ra của họ. Con người đó đứng trên Lời.

291 Một ngày nọ, trong quyền phép của mình, ma quỷ đến với ông và cố trò chuyện với ông. Ông không để ý đến chúng.

292 Một ngày kia, Sa-tan đến như thế, giống như Đấng Christ, đội mũ, mang dép bằng vàng, đứng đó và nói, “Người không...” Những ngọn lửa cháy rực ở chung quanh nó. Nói, “Người không nhận ra ta sao, hồi Martin? Ta là Chúa người. Hãy thờ lạy ta.”

Martin nhìn vào nó. “Có điều gì sai trật ở đó.”

293 Nó nói, “Hỡi Martin, người không nhận ra ta sao?” Lại nói, “Ta là Chúa và là Đấng Cứu Thế của người đây.” Nói, “Hãy thờ lạy Ta.” Nó đã nói như thế ba lần.

294 Và Martin nhìn quanh. Ông thấy, Đấng Christ sẽ được đội mũ miện bởi dân sự Ngài, lúc Ngài tái lâm. Ngài sẽ không mang dép bằng vàng. Ông nói, “Ớ Sa-tan, hãy lui ra khỏi ta.”

Ôi, chẳng phải Ngũ Tuần đã ăn thứ đó sao? “Ôi, một Thiên sứ sáng láng!”

295 Người phụ nữ đó đi đến, Chicago nơi tôi sẽ đến, nói, “Anh Branham à, những mục sư truyền đạo trên đó đã nói nếu Thiên sứ của Chúa đã bảo anh làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, họ sẽ chấp nhận điều đó. Nhưng đó có phải là ý riêng của anh không?”

296 Tôi nói, “Nếu Thiên sứ của Chúa phán bảo điều gì ngược lại với Điều đó, thì sẽ chẳng phải là Thiên sứ của Chúa.” Hiểu không?

297 Nếu Thiên sứ nào phán điều gì mà đi ngược lại với Lời này, thì đó là lời nói dối. Và nếu một người nói với các bạn, một sứ giả từ Đức Chúa Trời, nói anh ta đến từ Đức Chúa Trời, và bảo các bạn, “Thật đúng để làm báp-têm, trong danh của ‘Cha, Con, Thánh Linh,’” thì người đó là kẻ nói dối.

298 Nếu người nào đó nói với chị em rằng, “Để tóc ngắn, thì được lắm với các chị, và những việc như thế; rằng các chị phải đội mũ có dây buộc, trong nhà thờ, ‘để trùm lại,’” thì đó là một kẻ nói dối.

299 Lời Đức Chúa Trời, là Lẽ thật. Bất cứ điều nào trong những điều này mà đối nghịch với Lời, đều là sự dối trá. Ấy là Lời, là Lẽ thật. Nó sẽ đứng vững.

300 Đó là lý do Mi-chê có thể biết rằng lời tiên tri của ông đến từ Đức Chúa Trời, vì ông ở trong Lời Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Khả tượng của ông nhận được cũng y hệt Lời Đức Chúa Trời.

301 Ồ, nếu A-mốt có mặt ở đây, ông sẽ ở lại với Lời. Đúng thế. Nhưng, các bạn thấy, những rắc rối xảy ra, với chúng ta ngày hôm nay, thì giống như với họ ngày trước. Tôi sắp kết thúc. Nan đề của chúng ta ngày hôm nay thì giống như họ đã có. Họ đã

được dạy, ngoài Nền Tảng. Chúa Jêsus phán, “Các người đã làm cho Lời Đức Chúa Trời hóa ra vô ích bởi những truyền thống của mình.” Và đó là phép báp-têm sai đó! Dấu hiệu sai của việc nhận lãnh Đức Thánh Linh! Một số người nói, “Bắt tay.” Một số người khác nói, “Nói tiếng lạ.” Tôi đã nghe ma quỷ cũng nói tiếng lạ, và bắt tay. Vâng, thưa các bạn. Không một dấu hiệu nào về Nó cả. Vậy thì, tất cả những thứ này như thế, tất cả những thứ kia, đấy, các bạn ra khỏi Lời Đức Chúa Trời để dạy dỗ những truyền thống đó. Đúng vậy.

Vậy thì, ông sẽ, ông sẽ phải đem các bạn quay trở về với Lời.

³⁰² Nhưng chúng ta có, các giáo sư của chúng ta ngày hôm nay, đã dạy cho dân sự, ra khỏi Nền tảng của Lời Đức Chúa Trời. Nào hãy nghe rõ.

³⁰³ Đó là những gì họ làm. Đó là những gì A-mốt nói với họ. “Đức Chúa Trời mà các người tuyên bố mình biết, Ngài là Đấng sẽ hủy diệt các người.”

³⁰⁴ Vậy thì, chúng ta đã dạy dỗ họ, ra khỏi (cái gì?) Nền tảng của “Đức tin đã truyền cho các tổ phụ ngũ tuần một lần đủ rồi,” vâng, Kinh Thánh. Đã dạy dỗ một ngục luyện tội sai trật! Đã dạy về phép báp-têm sai! Mọi thứ, đều sai, sai, sai, đi chệch khỏi Nguyên thủy.

³⁰⁵ Các bạn không tin vào điều đó chẳng? Hãy trở về với Kinh Thánh, và lấy “ngục luyện tội” của mình, và lấy cái giáo lý “Cha, Con, Thánh Linh” của mình, và phép báp-têm “rảy nước,” và mọi thứ đó, và trở về và xem thử nó có phải là lời Kinh Thánh không. Đó là con đường. Tìm xem liệu điều đó có nằm trên Nền tảng không. Hiểu không? Chúng ra khỏi Nền tảng.

³⁰⁶ Mà, Phao-lô đã nói rằng...Kinh Thánh—Kinh Thánh nói rằng hội—hội...rằng, “Hội thánh của Đức Chúa Trời được đặt trên nền tảng Sự dạy dỗ của các sứ đồ và các tiên tri.” Các tiên tri và các sứ đồ phải giống nhau. Chắc chắn vậy.

³⁰⁷ Gì vậy? Chúng ta đi ra khỏi Nền tảng đó của Lời, đến với những nền tảng giáo phái.

³⁰⁸ Hãy lắng nghe nào. Tôi đang kết thúc. Hãy bật thiết bị trợ thính tâm linh của bạn lên. Lắng nghe.

309 Chúng ta đã ra khỏi Nền tảng của Lời, và ở trên nền tảng của giáo phái. Tôi còn giảng về đề tài này trong bao lâu nữa? Ba tiếng đồng hồ nữa. Ra khỏi Nền tảng của Lời, ở trên nền tảng của những sự vui thú thế gian, những băng hoại đạo đức, lối sống trần tục bò vào trong hội thánh. Ra khỏi Lời, để đến với các tín điều. Điều đó tôi phải tốn đến ba tuần để giảng thông suốt, nửa đường, còn bốn phần bình luận ngay tại đó. Ra khỏi Lời đến với giáo phái, lời giáo phái. Ngay khi giáo—giáo hội lập thành giáo phái, nó đi ra khỏi Lời ngay lúc đó.

310 Không có gì khác ngoài một điều. Trở về ngay nơi mà đã nó rời bỏ, và đi trở lại. Hãy trở về ở trên Lời. Đúng thế. *Ấn nấn* có nghĩa là “đi, trở về, thay đổi hẳn thái độ.” Bạn đang đi con đường sai. Đúng vậy.

311 Giáo phái của sự vui thú. Giáo phái của thế...Một—một nền tảng ở thế gian, ý tôi là, về—về sự vui thú, nền tảng của thế tục, nền tảng của những tín điều. Và tất cả thứ đó, hợp lại với nhau, áp ra sự suy đồi về đạo đức, sự băng hoại về tâm linh.

312 Ông là một tiên tri thật, ông hẳn là nhìn thấy trong chúng ta thật chính xác những gì ông đã nhìn thấy trong họ. Nếu ngày hôm nay ông đang đứng trên tòa giảng này, và tôi sẽ nói rằng, “Anh A—mốt, tiên tri lớn của Đức Chúa Trời, anh là người không biết sợ, hãy đến đây và thế chỗ của tôi,” ông sẽ giảng Lời này. Ông phải làm vậy. Ông là một tiên tri. Đúng rồi. Ông sẽ giảng Nó đúng y như cách mà Nó được chép, đúng như những gì chúng ta đang nói đây. Thật vậy. Ông nhìn thấy trong họ những gì ông nhìn thấy trong chúng ta, sự suy đồi về đạo đức.

313 Cứ nhìn lại đi, thưa các bạn. Bao nhiêu người đang hiện diện ở đây, trong nhà thờ này bây giờ, thấy rằng thế giới đang ở trong sự suy đồi đạo đức không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, chúng ta biết nó là vậy. Việc gì thế? Nó ra khỏi Lời. Đúng. Đúng vậy.

314 A—mốt không bao giờ quở trách chính quyền. Các bạn có để ý ông trong việc này không, khi về nhà các bạn đọc phân đoạn đó? Ông không hề quở trách chính quyền, ông trở trách giáo hội vì đã chọn lựa một chính quyền như vậy. Ừm!

315 Quý vị là các nhà chính trị, xin cho tôi để điều đó rà soát lại các bạn một lát, ở đây và khắp thế giới, nơi nó sẽ đi đến. Giáo hội đã chọn một người như Giê-rô-bô-am vậy. Tự hỏi liệu các bạn, chúng ta, chẳng làm điều giống như vậy không? Chúng ta hãy nói đó là một chính quyền tốt đẹp; chính quyền này không thể xây dựng nhà trên đá khi mà dân chúng chọn nhà trên cát. Có thể vậy không? Đừng nói rằng, “Chính quyền của chúng tôi thế này! Chính quyền của chúng tôi thế kia!” Chính là các bạn, đất nước bạn. Chính là dân sự. Làm sao chúng ta có thể...

316 Vị mục sư đã nói với tôi, nói, “Anh Branham,” nói, “nhìn xem. Tôi biết anh đứng trong Điều đó. Nhưng,” nói, “nếu tôi giảng Điều đó, giáo phái của tôi sẽ tống cổ tôi ra ngay, dân sự tôi sẽ đuổi tôi ra khỏi giáo hội.” Nói, “Tôi sẽ không bao giờ giảng bài giảng nào khác nữa.”

Tôi nói, “Hãy giảng Nó, dù thế nào đi nữa.” Vâng, thưa quý vị.

317 Đó là Lời Đức Chúa Trời. Anh em có trách nhiệm. Nếu anh em là một tiên tri của Đức Chúa Trời, thật, thì anh em sẽ giữ đúng với Lời. Nếu không, anh em ở lại với giáo phái của mình. Tùy thuộc vào anh em đang đến từ đâu.

318 Hãy nhìn xem. Không, thưa quý vị. Chúng ta không thể xây dựng, chính quyền không thể xây nhà trên một Tầng Đá rắn chắc khi mà dân chúng đang chọn cho một ngôi nhà vui thú được xây trên cát lún.

319 Hãy nhìn những gì chúng ta muốn. Chúng ta hãy chỉ mất một phút giờ này. Tôi hy vọng tôi không làm các bạn phải mệt mỏi. [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Nhưng chúng ta hãy nhìn lại mình ưa muốn những gì, chỉ một phút thôi. Tôi không thể bỏ qua chỗ này, ghi chú này được. Hãy xem những gì chúng ta muốn.

320 Xem chương trình truyền hình của chúng ta. Đó là những gì chúng ta muốn. Chúng ta muốn có một vài trong những diễn viên hài này đứng lên đó và đóng tất cả mọi thể loại chuyện phiếm dơ bẩn, và chúng ta ở nhà bỏ buổi nhóm cầu nguyện vào tối thứ Tư, hay thầy giảng cho về sớm để mà các bạn có thể đi xem nó; một gái điếm nào đó, ô uest, bắn thủ, năm hoặc sáu lần kết hôn, theo dõi những chuyện phiếm bắn thủ, ăn mặc hở hang, và làm

những chuyện kỳ cục như thế. Và các bạn yêu thích điều đó hơn là yêu mến nhà của Đức Chúa Trời, điều đó cho biết loại linh nào đang ở trong các bạn.

321 Chúng ta cho phép. Chúng ta, dân sự, nếu dân sự của đất nước này viết thư cho chính quyền chúng ta, nói sẽ có một trăm triệu lá thư bay vào chính quyền, “Hãy dừng ngay lại những chương trình bán thú kia,” thì họ phải làm điều đó. Chúng ta là dân sự. Nhưng chúng ta, dân chúng, muốn sự ô uế, vậy nên đó là những gì chúng ta nhận lấy.

322 Hãy xem các chương trình trên ra-đi-ô. Ô, chao ôi! Bật lên bài *Vâng Đá Muôn Đời* trong điệu nhảy tuýt. *Thập Tự Xưa* trong điệu nhạc kích động lắc lư, rock-and-roll. *Thập Tự Xưa*, vâng, chắc chắn, có trên ra-đi-ô, ti-vi của chúng ta. Tất cả...Đã lấy ở đây, cách đây không lâu, một số cô gái trẻ, mặc váy ngắn. Mọi thứ mà họ có thể có được đều mất tư cách đạo đức, đó là những gì chúng ta yêu thích.

323 Nó được bảo trợ bởi cái gì? Bia, rượu, thuốc lá, tiền của quốc gia. Họ làm gì? Lấy tiền thuế của họ, mà nên nộp vào ngân sách chính phủ, và chi trả cho những chương trình truyền hình bán thú ấy.

324 Tín đồ Ngũ Tuần thường không đi xem những buổi chiếu phim ô uế, bán thú trong khi họ có những vợ kịch như vậy. Ma quỷ đã đặt thứ đó trên các bạn, đưa ti-vi vào trong nhà bạn.

325 Con đường của một tiên tri thật rất đổi khó khăn, nhưng chúng ta hãy ở lại với Lễ thật. Vâng, thưa các bạn.

326 Hãy nhìn vào tấm bảng quảng cáo của chúng ta. Phụ nữ đứng ngoài đó, với điều thuốc trên tay, mọi Giê-sa-bên trong đất nước. Tôi đã đến...

327 Ngày nọ, tôi nhìn thấy một điều lạ. Có một phụ nữ đi tới trường ở đó, để đón con, mà không mặc chiếc quần soóc, khi tôi qua chỗ đó đón chúng; và, trời, thời tiết lạnh giá. Mọi người trong họ đều hút thuốc. Ngay sau khi họ đến đó và dừng lại, mà họ không có điều thuốc, họ đốt điều thuốc lên rất nhanh, và, “Phà! Thấy cách tôi làm điều đó thế nào không?” Tựa tay vào

cánh cửa, như thế này, với điều thuốc trên tay. Và bạn nói điều gì đó với họ, ồ, họ nổi nóng. Chắc chắn.

328 Các bạn nói điều gì đó với một ricky hay elvis, hay một người nào đó trong bọn chúng ở ngoài đó, chúng sẽ bắn bạn ngay. Và chính quyền sẽ trả chúng trở về lại, bởi vì chúng chỉ ở tuổi vị thành niên. “Ồ, điều đó được thôi. Chúng, chúng không hiểu. Chúng là những thiếu niên. Bỏ qua điều đó đi.”

Bây giờ các bạn thấy con đường của tiên tri thật, nghĩa là gì không?

329 Nhìn xem những người nằm mơ ô uế này trong các giáo hội, với giáo phái của họ, họ sẽ bắn vào lưng bạn ngay. Điều duy nhất giữ họ khỏi làm việc đó, là sự thương xót của Đức Chúa Trời, cho đến khi Sứ điệp được ban phát ra. Ma quỷ sẽ giết bạn, nếu nó có thể làm điều đó. Đúng. Nhưng Sứ điệp phải đi. “Ta là Chúa sẽ khôi phục.” Đúng thế. “Ta có thể khiến những đá này sanh ra nó.” Đúng thế. Được rồi.

330 Những buổi chiếu phim của chúng ta, những tấm bảng quảng cáo của chúng ta, những tội nhân ưa thích sự vui chơi tự xưng là Cơ-đốc nhân của chúng ta. Những người mà tự xưng là Cơ-đốc nhân; những người ưa thích sự vui chơi, những người tìm kiếm khoái lạc. Những phụ nữ, ăn mặc vô đạo đức; những người đàn ông nhìn họ, huýt sáo với họ, tự xưng là Cơ-đốc nhân, đi ra. Ồ, thậm chí họ còn—thậm chí họ còn...

331 Một điều đáng chú ý ở Florida, California, đó là họ có những câu lạc bộ lớn lúc này. Tất cả đàn ông tập trung lại và ném chìa khóa của họ vào, và phụ nữ chạy lại và nhặt một trong những chiếc chìa khóa đó. Và người nào trúng, thì dắt người nữ ấy về nhà làm “vợ” mình. Họ sống với nhau một tuần, rồi trở lại, ném chìa khóa, những chìa khóa vào lần nữa. Thấy không? Đó là câu lạc bộ. Những đứa con hoang được sanh ra và mọi thứ khác nữa, sống như heo, như chó. Việc gì vậy? Đó là bởi vì họ lìa bỏ Lời.

332 Họ không biết sự đoan trang đứng đắn có nghĩa gì. Đi ra đường mặc áo đầm bó sát người, và những thứ như vậy, và đàn ông thèm khát họ, và nghĩ rằng họ là đứng đắn đoan trang. Thưa các chị em, các bạn có thể đã không làm những điều sai, nhưng

cho tôi nói với các bạn đôi điều, các bạn là công cụ của ma quỷ. Và tại Tòa Phán xét, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, các bạn sẽ trả lời cho tội tà dâm của mình, và linh hồn các bạn sẽ bị hư mất. Các bạn biết rõ hơn. Các bạn biết điều đó lúc này, dù thế nào đi nữa. Đúng.

³³³ Toàn bộ cơ cấu của chúng ta đều thối nát và bại hoại. Chính là dân sự chúng ta, những gì họ muốn. Giống như một người tốt ở trong căn nhà, ồ, nếu một người là một người tốt của ngôi nhà, quở trách chính quyền...Đó là điều mà đưa các chàng trai chúng ta ra khỏi đây và cho chúng làm bia đỡ đạn cho họ, đúng, bởi vì sự mục nát của chính chúng ta. Nếu chúng ta yêu Chúa và hầu việc Chúa, và bầu chọn ra một chính quyền đúng đắn và mọi thứ khác, thì đó sẽ là một nơi tuyệt vời. Đúng vậy. Chúng ta sẽ không có chiến tranh. Không. Đức Chúa Trời là đồn lũy và sức mạnh của chúng ta. Đưa các con trai của mình ra đi và giết chúng chết, và làm thịt chúng, và mọi điều khác nữa, là vì hành động của chính chúng ta đã làm cho điều đó xảy ra. Đức Chúa Trời phán vậy, trong Kinh Thánh, và Ngài không thay đổi. Ngài vẫn y nguyên. Chính là dân sự của các bạn muốn.

³³⁴ Giống như một người tốt trong một nhà nọ, điều gì xảy ra nếu anh ta là một người tốt? Anh ta muốn làm điều đúng. Anh ta muốn sống cho Đức Chúa Trời. Và anh ta có một gia đình yêu thích những thú vui, vô đạo đức. Một người đàn ông sẽ làm gì, khi vợ anh ta muốn mặc quần đùi, và mặc áo quần trông rất hở hang, và đi ra đường và hành động giống như một Giê-sa-bên, các con gái anh ta và hết thấy những đứa con nhỏ của anh, và tất cả chúng? Bố của anh...Đứa con trai mà anh nuôi nấng, và yêu thương, và vỗ về và hôn nó, và đặt nó trên giường, và cầu nguyện cho nó, đứng lên, nói, “Ông già của tôi bị điên. Mọi điều ông nghĩ đến là Kinh Thánh.” Người đàn ông ấy có thể làm gì với gia đình của mình?

³³⁵ Điều đó cũng giống như chính quyền của chúng ta vậy, về dân sự của nó ở đây. Đừng đổ lỗi chính quyền. Hãy quở trách đám giáo hội sa ngã này, vì đặt để những việc như vậy trong hệ thống chính trị của họ, như họ đã có. Họ muốn có nó. Đó là lý do vì sao họ bầu chọn nó, và đó là lý do họ có nó. Và đó là lý do sự đoán phạt của Đức Chúa Trời ở trên họ. Và họ sẽ gạt lấy những gì

họ gieo ra. Họ đang gieo ra bây giờ, và họ sẽ gánh lấy hậu quả về sau. Hãy xem. Ô! Chúng ta bị tác động dữ dội. Ô, vâng.

³³⁶ Thử mua con đường của chúng ta vào nước Nga. Thử chuyển hướng của chúng ta sang với chủ nghĩa cộng sản xem sao. Thử đi. Tại sao, tiền bạc, không thể mua những sự ban cho này của Đức Chúa Trời. Có một gã, Si-môn, thử làm điều đó một ngày kia, và Phi-e-rơ nói, “Người bị hư mất với tiền bạc của người.” Chúng ta đang đóng vai của Si-môn là một phù thủy, cố mua sự ban cho của Đức Chúa Trời.

³³⁷ Hãy trở về với Lời. Trở về với Đức Chúa Trời. Trở về với Đấng Christ. Rồi đừng lo lắng hay bận tâm về chủ nghĩa cộng sản. Chúng ta sẽ bầu chọn một người đứng vào đó. Chúng ta sẽ có một người khác giống như Abraham Lincoln, George Washington, người nào đó mà là một người chân thật. Đừng đổ lỗi cho chính quyền ở đó. Hãy quở trách chính chúng ta. Đó là những gì A-mốt hẳn nói. Và đó là những gì bất cứ tiên tri thật nào của Đức Chúa Trời sẽ nói, nếu người ấy biết Lời Đức Chúa Trời. Nếu người đó là một tiên tri thật, người—người ấy hẳn biết Lời, bởi vì Nó đến với người.

³³⁸ Y-sơ-ra-ên, trong sự liên minh của họ với—với những kẻ thù nghịch của họ. Trước tiên, họ phải xa cách Lời của Đức Chúa Trời, trước khi họ liên kết với kẻ thù của họ.

³³⁹ Và trước khi chúng ta có thể thành lập một khối liên minh với các kẻ thù của chúng ta và các thứ, thì chúng ta phải xa cách khỏi Lời của Đức Chúa Trời. Ừ-m. Ngày hôm nay cũng giống vậy, để cho La-mã cai quản. Ô, chúng ta đang làm điều đó, luôn mọi lúc. Nó đã nắm chính quyền. Nó đang chiếm các nơi. Nó đã chiếm dân sự. Bây giờ nó đang chiếm các giáo hội.

³⁴⁰ Chúng ta đang làm gì? Vẫn ngồi im, đồng ý với họ. “Ồ, không có gì khác cho dù bằng cách *này* hay cách *kia*. Ấy là hết thầy Đức Chúa Trời, dù thế nào đi nữa.” Quý vị những người tự xưng là các tiên tri thật tội nghiệp, khốn khổ, sa ngã. Việc gì với quý vị vậy? Họ không biết Lời về Đức Chúa Trời và những điều này. Họ không học biết Lời. Họ không nhận thức được. Họ nói chủ nghĩa cộng sản sẽ chiếm lĩnh thế giới. Không, không phải.

341 Công giáo La-mã sẽ chiếm lĩnh thế giới, và nó đang làm điều đó dưới danh nghĩa của Cơ-đốc giáo. Chẳng phải Kinh Thánh, Chúa Jêsus phán, “Nó sẽ rất gần gũi, đến nỗi nó sẽ đến phỉnh dỗ chính những người được Chọn, nếu có thể được”?

342 Những gì chúng ta cần gì ngày hôm nay...Xin để tôi kết thúc, trong việc nói điều này. Bây giờ tôi sẽ kết thúc. Những gì chúng ta cần ngày hôm nay là một vị tiên tri thật khác. A-men. Chúng ta cần một người để Lời Đức Chúa Trời đến với. Vâng, thưa anh em. Ông bị phản bác và ruồng bỏ, và bị tống khứ ra ngoài, nhưng ông thật sự sẽ phá tan một lỗ hổng. Ông, ông...Vâng, ừ-m. Ông chắc chắn sẽ gieo những Hạt giống như vậy cho đến khi những người được Chọn tìm thấy Nó. Ừ-m. Đúng thế. Chúng ta cần một tiên tri. Chúng ta cần một người mà có sự thông giải đúng đắn về Lời đến với, mà Đức Chúa Trời phán qua ông và chứng thực Lời, và làm cho Nó thật. Đó là những gì chúng ta cần. Và, thưa anh em, chúng ta được hứa ban cho một đấng, theo Ma-la-chi 4, “Để khôi phục.” Cái gì? “Đức tin của dân sự, trở về với Kinh Thánh.” Chúng ta được hứa ban cho một đấng. Ngài sẽ làm điều đó.

343 A-mốt đã biết. Vâng, thưa quý vị. A-mốt đã biết, Y-sơ-ra-ên, những người yêu mến không tin kính của nó sẽ sớm hủy diệt họ.

344 Và những người yêu mến không tin kính của họ ngày hôm nay cũng sẽ sớm hủy diệt họ, chính những tín điều giáo phái và các thứ mà họ đã tự bó buộc vào. Các bạn Ngũ Tuần, đó là điều sẽ hủy diệt các bạn, tín điều và giáo phái của các bạn. Các bạn đang bó buộc chính mình ngay vào nơi đó, nhận lấy dấu ấn của con thú, mà thậm chí không biết điều đó, kéo nó qua ngay trên mắt mình. Chắc chắn. Nó là một sự tẩy chay. Các bạn đang cố làm điều gì? “Anh thuộc về *điều này*, hay anh không thuộc về.” Hiểu không? Các bạn cứ chờ đợi, chỉ thêm một chút, chỉ một chút xíu nữa thôi. Thế rồi, các bạn nói, “Tôi sẽ đi ra khỏi nó vậy.” Không, các bạn sẽ không làm thế. Các bạn đã ở trong nó rồi. Các bạn đã bị đánh dấu rồi. Các bạn bị bắt với cái dấu trên mình.

345 Cho dù, Ê-sau đã khóc lóc đắng cay, khi ông biết rõ hơn. Nhưng ông đã khóc lóc đắng cay, cố tìm một chỗ để ăn năn, mà không thể tìm thấy nó. Các bạn cũng đang ở trong tình trạng đó vậy. Bây giờ là lúc để các bạn chạy trốn.

³⁴⁶ A-mốt đã biết rằng những kẻ không tin kính sẽ sớm hủy diệt nó, vì họ, giáo hội, đã lìa bỏ Ngài, Đức Chúa Trời và Lời Ngài, là con đường Sự sống. Họ xa cách khỏi con đường Sự Sống của Đức Chúa Trời, mà đi theo con đường riêng của họ. Ồ, Lời là sự ngăn trở đối với họ.

³⁴⁷ Và Nó ngày hôm nay cũng vậy. Lời Đức Chúa Trời là một sự ngăn trở lớn đối với những người tự xưng là Cơ-đốc nhân. Nói với anh ta về phép báp-têm bằng nước trong Danh Chúa Jêsus Christ. Nói với anh ta về Đức Chúa Trời thánh khiết. Điều đó sẽ làm cho...

Và, ồ, họ nói, “Ồ, chúng tôi đã có Đức Thánh Linh.”

³⁴⁸ Thế thì tại sao các bạn vẫn để tóc ngắn? Tại sao các bạn vẫn còn làm báp-têm trong danh “Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh”? Tại sao các bạn vẫn còn tin vào những điều khác này mà các bạn tin, và hành động theo cách mà các bạn làm? Hãy đi tỏ ra điều đó. Những bông trái của bạn chứng minh điều đó. Chúa Jêsus phán, “Xem trái, thì các ngươi biết cây.” Vâng. Thấy không? Điều đó sẽ tỏ cho thấy, bạn đang nói về điều mà bạn không biết gì về nó. Vâng, thưa các bạn. Vâng.

³⁴⁹ Nếu A-mốt ở đây, ông sẽ kêu la phản đối lại những hệ thống của họ. Các bạn biết điều đó không?

³⁵⁰ Bây giờ tôi sẽ đọc một câu trước khi kết thúc, câu 8 của chương 3. Và chúng ta cùng đọc.

Khi sự tử gầm thét, thì ai mà chẳng sợ? Chúa...đã phán dạy, thì ai mà chẳng nói tiên tri?

³⁵¹ Hãy lắng nghe. Trong phần kết luận bây giờ, tôi muốn nói điều này. Tôi xin lỗi đã giữ các bạn ở lại, trễ hơn nửa giờ đồng hồ. Nhưng, hãy xem. Tôi muốn nói điều này. Tôi là một thợ săn. Tôi là người đi săn. Tôi rất vui mừng vì Đức Chúa Trời ban cho tôi điều gì đó như thế.

³⁵² Ngày nọ khi súng của tôi hư, tôi đi trở lại đó, xem liệu tôi có thể bắn lại được không. Tôi không muốn nó làm cho tôi sợ. Nếu như tôi bị hỏng hóc trên đường đi, thì tôi đã không bỏ lái chiếc xe đó. Nếu tôi bước đi qua sàn nhà và trượt chân trên tấm thảm, và đi xuyên qua cửa sổ, tôi sẽ không thoát khỏi việc đi bộ. Thấy

không? Không, không. Đức Chúa Trời ban cho tôi một bài tập rõ ràng. Đó là Sa-tan. Đó không phải là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Đó là Sa-tan.

³⁵³ Vậy thì, tôi biết sự áp dụng thuộc linh cho điều đó. Có ba người của chúng ta trong căn phòng này ngay bây giờ, mà biết điều đó là gì. Và nó nuôi dưỡng tóc mọc lên trên đầu bạn, nhưng tôi không nói cho ai cả. Hiểu không? Chỉ ba người này, để chứng thực. Bây giờ, mọi sự ổn cả. Đó là...Đức Chúa Trời biết hết điều đó, và đã cảnh báo trước điều đó, và mọi sự khác. Và chúng ta biết nó. Chính một phần là lỗi của tôi, và tôi đã có điều gì đó.

³⁵⁴ Tôi—tôi đã đến vì một người lẩn nọ, khi mà lẽ ra tôi không nên. Tôi có thể làm chấn động gan của anh ta. Hiểu không? Thay vì làm điều đó, tôi phải trả giá cho nó. Vì vậy, nên, vì vậy chúng ta...Điều đó ổn thỏa. Chính là tôi, và xin thứ lỗi giờ này. Và chúng ta sẽ đi tiếp. Hiểu không? Vâng.

A-mốt, câu thứ 8 này, “Nếu sư tử gầm thét thì ai mà chẳng sợ?”

³⁵⁵ Tôi đã đi săn ở vùng rừng nhiệt đới châu Phi. Tôi đã ở gần nơi có những con sư tử. Nó là chúa tể của muông thú. Tôi đã nằm lại trong rừng vào ban đêm và nghe tiếng kêu quạc quạc và tiếng của loài linh cẩu, tiếng cười và tiếng hú, và—và sự—và đủ mọi loài động vật khác nhau. Và rồi một số con trong loài linh cẩu sẽ làm cho, máu bạn thật sự đông lại khi nghe chúng rú lên. Và có loài báo, và tiếng khóc nỉ non, và mọi thứ tiếng kêu khác nữa, và bọ cánh cứng, và những con khỉ, và khỉ đầu chó, và hằng ngàn lần ngàn, “quít quít, quác quác.” Đi bộ khắp nơi, các bạn có thể nghe đủ loại thứ diễn ra. Nhưng chỉ một tiếng gầm sư tử, loài bọ cánh cứng sẽ giữ im lặng ngay. Nó nín lặng như đã chết. Chúng giữ im lặng. Gì vậy? Chúa tể của chúng đã nói. A-men.

³⁵⁶ “Nếu sư tử gầm thét, thì ai mà chẳng sợ? Khi Đức Chúa Trời phán, thì ai mà chẳng nói tiên tri?” Khi Đức Chúa Trời phán, thì tiên tri kêu lên. Biết ý tôi nói gì không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tiên tri chân thật kêu lên. Thưa các bạn, Ngài đã phán. Thế thì, hãy để cho mọi tạo vật của Vương Quốc Ngài chú ý đến những gì Ngài đã phán.

³⁵⁷ Nếu một con sư tử có thể nhận ra rằng có một điều gì đó sai trật, khi nó gầm thét lên, mọi vật trong vương quốc của nó như chết lặng đi. Chúng lắng nghe. Ngay cả loài bọ cánh cứng, tuy nhiên, nó cũng có mặt trong vương quốc của sư tử đó. Tiếng hú đỉnh tai nhức óc của loài linh cẩu đó, nó thu mình lại. Loài voi ở đó, mà nó có thể tóm lấy con sư tử, và quay vòng quanh với chiếc vòi của nó, “Wee! Wee!” Và để cho con sư tử gầm thét, nó thu mình lại và đứng yên. Để cho con trâu, là loài hay khịt mũi, trông giống như nó thổi một luồng lửa từ trong mũi nó ra. Khi một con sư tử nhảy trên nó, nó vẫn không làm hại. Để một con tê giác, với thân hình to lớn nặng đến bảy tấn, đâm thủng nó, và cái mũi to của nó. Để cho con sư tử gầm thét, nó vẫn đứng lại ngay tại chỗ. Có việc gì vậy? Chúa tể của nó đã nói. Hiểu không? Nó muốn nghe những gì sẽ được nói.

³⁵⁸ Và khi Đức Chúa Trời phán, thì đáng tiên tri kêu lên. Và rồi để cho Vương Quốc của Ngài chú ý đến những gì Ngài phán. Đức Chúa Trời đã phán. Để cho mọi loài thọ tạo trong Vương Quốc của Ngài lắng nghe những gì Ngài đang phán.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

³⁵⁹ Hỡi Sư Tử của chi phái Giu-đa, hãy dấy lên và gầm thét! Ngài đang gầm thét trong thời kỳ cuối cùng này. Mắt Ngài nhú lại. Ngài đang nhìn xuống. Ngài đang nhìn thấy tội lỗi của dân tộc và thế giới mà gọi là Cơ-đốc nhân này. Ngài đang nhìn thấy tội lỗi của đất nước này, khi nó đã được mua bằng Huyết quý báu. Ngài đang nhìn thấy các giáo phái đang giẫm đạp trên Lời Ngài là thể nào. Thấy cách những tiên tri giả đang nói dối như thế nào. Lễ thật của Đức Chúa Trời họ đang chối bỏ.

³⁶⁰ Hãy gầm thét, Hỡi Sư Tử của Giu-đa! Xin để cho các tiên tri của Ngài lên tiếng. “Khi Đức Chúa Trời phán, thì ai mà chẳng nói tiên tri?” Đó là Lời Đức Chúa Trời đến từ trong Kinh Thánh, vận hành qua đáng tiên tri. Làm sao người có thể giữ im lặng? Nếu người im lặng, người sẽ bị nổ ra thành từng mảnh. Ôi Đức Chúa Trời, xin để cho tiên tri Ngài gào thét, Chúa ôi. Làm vang dậy Sứ điệp của Ngài, Chúa ôi, và để cho mọi loài thọ tạo của Vương Quốc Ngài chú ý đến.

³⁶¹ Xin cho họ dừng lại. Cho những người nữ dừng lại và xem xét lại chính họ. Xin cho những người đàn ông dừng lại và xem xét chính họ. Xin cho các thầy giảng là người mà nghe cuốn băng này, dừng lại và xem xét lại chính mình, vì Sư Tử của chi phái Giu-đa gầm thét. Và Lời chân thật đến với các tiên tri, giảng ra, kêu la, “Hãy ăn năn và quay trở về trước khi quá trễ.”

³⁶² Chúa ôi, con giao phó Sứ điệp này, trên băng ghi âm và trong khán thính giả có thể thấy được này, cho Ngài buổi sáng hôm nay, vì tin Ngài sẽ tán thành Nó. Và kêu gọi mọi con trai và con gái của Đức Chúa Trời, là những người mà ở dưới...mà đã từng nghe băng ghi âm này, hay nghe âm thanh của tiếng này, họ sẽ trở về với sự ăn năn trước khi quá trễ.

³⁶³ Và con tin, Chúa ôi, nếu Ngài sai A-mốt đến đây, ông sẽ kêu la như vậy. Vì ông không thể kêu la...Nhưng nếu ông là một tiên tri của Chúa, thì ông sẽ là một sứ giả đem đến Lời. Ông được sai đến bởi Lời, với Lời, và ông là Lời. Bây giờ, Chúa ôi, xin cho mọi sự được nên, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

CON ĐƯỜNG CỦA MỘT TIÊN TRI THẬT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VIE62-0513M

(The Way Of A True Prophet Of God)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 13 tháng Năm, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org